

Adventes Vēstis

2012. gada maijs, #5 (195)

Vienoti Kristus
cerībā

KĀDS BIJA
DIEVA PLĀNS,
RADOT MŪS
TIK DAŽĀDUS?

VAI VĒRTS
PĀRIM UZŅEM-
TIES LAULĪBAS
SAISTĪBAS?

PAR DAŽĀDIEM
BALTIJAS
JAUNIEŠU
FESTIVĀLIEM

AIZKRAUKLES
DRAUDZEI
15 GADI

INTERVIJA AR
JĀNI MEŽCIE-
MU NO CĒSĪM

Latvijas ziņas	4
Tēma	10
Vārds mācītājam	14
Jauniešiem	16
Bērniem	18
Intervija	20
Vēstules	23

Dievs mīl originalitāti

Skatoties dabā mums līdzās, nemaz nav tālu jāmeklē, lai atklātu, ka Dievam patīk neaptverama, pat nevaldāma dažādība. Viņa mīlestība atklājas visā radībā, un tajā ir ļoti maz identisku lietu. Miljoniem ziedu mūs iepriecina un vēl iepriecinās šajā pavasarī, un no tiem pat divi nav vienādi. Miljoniem un miljoniem pirkstu nospiedumu – un nav divu vienādu. Katra persona ir unikāla un īpaši radīta, katra ar savu, unikālu ģenētisku kodu, tādu, kāds nav nevienam citam. Visā cilvēces vēsturē nevienam cilvēkam nav DNS, kas būtu tāds pats kā Tev... Un arī cik vien cilvēce pastāvēs, Tavs

specifiskais ģenētiskais kods nekad neatkārtosies. Dievs mīl originalitāti. Viņš nekad neveido kopijas. Tātad, kad mēs nākam arvien tuvāk un tuvāk Dievam, mūsu unikalitātei ir jāatklājas arvien vairāk nevis mazāk.

Tāpēc mums nevajadzētu uztraukties par dažādību mūsu baznīcās un draudzēs. Mums vajadzētu būt gataviem kalpot citiem un, esot patiesi ieinteresētiem, parādīt atzinību un cieņu tiem, kas ir ap mums. Tā vietā, lai censtos mainīt mūsu ticības māsu un brāļu dažādību, mums par to ir jāpriecājas.

Dievs mūs katru ir radījis unikālā kvalitātē, un mēs Viņu pagodinām tad, ja savā dažādībā apvienojamies kopīgam mērķim – mīlestībai. Domāsim par to arī, pāršķirstot šī žurnāla lappuses. Kaut mēs aptvertu, ka mīlestība patiesībā savieno dažādību un nevis to izdzēš.

*Ivo Roderts
adventistu LDS
lauka sekretārs*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Ģirts ROZNERIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Lai Dievs veido mūsu dzīves

Laikam kļūstot saulainākam un siltākam, arvien vairāk un vairāk darba rūķu var redzēt mūsu Dzimtenes laukos. Lauku darbi ir saistoši gan zemniekiem, kam tie ir iztikas avots, gan dārzu un mazdārziņu īpašniekiem. Vieniem tas ir sava veida atspazds pārtikas programmai, citiem vaļas prieks, kad iespējams nomainīt darbošanās jomu un ļauties svaigajam gaisam, vingrināt muskuļus un priecāties par savām radošajām izpausmēm.

Maija sākums iezīmējās ar pāru nometni „Billēs”, Cēsu novadā. Bija tiešām jauka atmosfēra un negaidīti piedzīvojumi. Patīkami, ka cilvēki ne tikai vārdos vēlas parādīt, ka tiem ir labas attiecības, bet meklē reālus risinājumus, kā patiešām dzīvot attiecībās. Mūsu dzīve ir vislabākā liecība sabiedrībai, kurā atrodamies, ka Dievs ir brīnišķīgs, ka Dievs ir mīlestība un ka šo mīlestību Viņš caur mums sniedz tiem, ar kuriem mēs sastopamies.

Maija vidus nāk ar atgādinājumu par mātes nozīmi katra cilvēka dzīvē un ģimenē. Mātes dienas svinības ļauj atcerēties lielās atbildības, kādas sevī ietver mātes misija. Protams, visi ir tikai cilvēki, neviens nav ideāls, un tomēr parasti mātes iznes lielāko emocionālo un fizisko nastu bērnu audzināšanā un ģimenes atmosfēras radīšanā. Par to cieņā noliecu galvu māšu priekšā un novēlu spēku, izturību un pilnā mērā pašāvēību uz Dievu katru dienu.

Domājot par šo laiku, jāpiemin, ka Liepājas draudze ir uzsākusi sava dievnama renovāciju, un Ventspils draudze sāk jauna dievnama būvi. Ja kāds sirdī izjūt vēlmi atbalstīt šos projektus, varat to darīt, par ko jau iepriekš pateicos. Protams, ne jau celtnes ir noteicošais un galvenais draudzes dzīvē, bet gan katrs draudzes loceklis, kādā mērā viņš vai viņa ir daļa no garīgā Tempļa, proti, Jēzus Kristus. Kādā mērā izdzīvo savu misiju, vai Jēzus Kristus patiesi ir dzīves Kungs, vai Viņš tiešām ir dzīvs katra kristieša personīgajā dzīvē. Reizēm izskatās, ka kāds ir pati pilnība, varen spēcīgs spriedelējums par garīgām lietām, vārdos viss ir tik skaisti, bet ikdienā parāda, ka tā visa ir tikai maska, aiz kuras slēpjamies. Reālā rīcība ir tālu no tā. Zēl!

Varbūt vajadzētu ļauties Dieva padomam dzīvot atbilstoši savam aicinājumam: “Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, mīlēt žēlastību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā.” (Miha 6:8) Draudzes jēga ir tikai tad, ja tā ir atvērta sabiedrībai. Misija ir darbība, personīgs piemērs, iespaids, ne vārdi. Vārdi sāks darboties pēc tam, kad dzīves veids, iespaids būs skāris kādu no līdzcilvēkiem. Un Dieva Gars joprojām ir tas, kas veido mūsu dzīves. Ik pa laikam cilvēkiem rodas vēlme pašam apsteigt citus, kļūt pilnīgam. Ja mēs to varētu, tad jau nebūtu bijis vajadzīgs Kristus upuris, Viņa ciešanas, nāve. Mēs paši kļūtu perfekti. Kā austrumu reliģijās – sasniegtu nirvanu, kļūtu par svētajiem vai budām. Bet Dieva Vārds saka, ka tas cilvēkam nav iespējams. Vienīgi Kristus upuris ir mūsu atpestīšana. Viņš ir pilnīgs, un Viņš stājas mūsu vietā. Mēs turpinām dzīvot, ļaujoties Dieva Gara audzinošajai darbībai.

Lai jauki piedzīvojumi kopā ar Dievu!

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

9. jūnijs

Starpkonfesionāls Baltijas jauniešu Ticības festivāls.

16. jūnijs

Adventistu jauniešu RALLIJS.

21. jūnijs - 1. jūlijs

Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks mācītāja Toma Evansa vadīts seminārs par mazajām grupām.

8. - 15. jūlijs

Latvijas Ceļa meklētāju nometne.

4.-5. augusts

Adventistu jauniešu vasaras nometne *TeamWork*.

11. augusts

Adventistu Valmieras draudzes 100 gadu jubilejas svinības.

Sludinājumi

• Esmu Ilga, man ir 51 gads. Vēlos ļoti rast kristīgus ticības brāļus un māsas, jo tur, kur dzīvoju, tuvumā nav neviena patiesa kristieša. Rakstīt: Ilgai Burkai, „Ezīši” – dz.1., c.Krapa, Daukstu pag., Gulbenes nov., LV-4429.

• Vīrietis, adventistu draudzes brālis, 46 gadi, vēlas iepazīties ar ticības mūsu, iespējams, arī kopīgas nākotnes veidošanai. Tel. 25605643.

• Ķeguma lauku teritorijā tiek piedāvāta dzīvojamā platība par palīdzību lauku darbos. Tel. 65034543.

• Pateicība par *Pāru dienām*! Pateicība Dievam, kurš jau 7. gadu mudināja 4 organizatoru ģimenes domāt, plānot un organizēt tik noderīgas un daudzpusīgas Pāru dienas, kurās divatā varējām gan nopietni, gan ar humoru pārdomāt ģimenes lietas. Nav iespējams visu pārstāstīt, tādēļ ir vērts pašiem piedalīties. Lai Dievs dod organizatoriem idejas un neizsīkstošu enerģiju arī turpmāk, jo šādi pavadīts laiks divatā ir tā vērts! Pateicībā Vija un Arnis Mežīši.

Jaunieši modina Ērgļus

Jaunieši Kristum, turpinot apmācības programmu „Kāpēc es esmu Septītās dienas adventists”, viesojās Ērgļos 6.-8. aprīlī. Šoreiz par piedzīvoto savās pārdomās padalījās puīši.

Ivo Hommiks: “Mani iespaidoja katra liecība un svētrunas. Ļoti interesanta pieeja bija “ledus laušanai” mazajā grupiņā: uz lapiņām bija saziņētas sejiņas, un katrs, izlozējot vienu vai divas, pastāstīja gadījumu, kurš notika šajā nedēļā.

Pēc šīm nodarbībām, ieturot kopīgu maltīti, nolēmu piedalīties kādā no mazajām mājas grupām.”

Uldis Plendišķis: “No katra jaunieša, kurš uzstājās, vai nu ar svētrunu, vai nu ar liecību – kādā no situācijām saskatīju sevi: kādu savu vājību, grēku, slikto īpašību, kuru līdz šim biju veiksmīgi noslēpis vai ar to sadzīvojis.”

Vēl tikai neliels rezumē. Nākamajā dusas dienā Ērgļu draudzē apcerējuma vadītājs netiek pie vārda, jo visiem ir pilnas sirdis un nepārvarama vēlme liecināt par iepriekšējā nedēļā piedzīvoto. Draudzes vecākā Maija aizkustināta saka: „Ar šo draudzi kaut kas dīvains ir noticis!” Nolemjam, ka nāksim sabatos pirms dievkalpojuma uz mazo lūgšanu un Bībeles izpētes grupiņu, lai varam dalīties savos garīgajos piedzīvojumos, veicināt sadraudzību un piedzīvot pieaugšanu savās attiecībās ar Dievu. Un tā arī darām. Mums Ērgļos atkal ir mazā grupiņa!

Ruta Griezāne

No sirds uz sirdi

7. aprīļa pēcpusdienā Aizkraukles draudze organizēja divas labdarības akcijas bērniem. Kopumā uz šo akciju bijām uzaicinājuši vairāk nekā 100 bērnu gan no pašas Aizkraukles pilsētas, gan no pagasta, gan no apkārtnējiem novadiem. Šajā dienā vēlējāmies atnākošo sirdīs viest mīlestību un prieku, liekot aizdomāties par garīgām vērtībām un ticību labajam.

Pasākuma gaitā varējām noskatīties priekšnesumus, jo vēlējāmies ģimenes tuvāk iepazīstināt ar Dievu. Varējām noklausīties dziesmas, kuru laikā ja ne ar vārdiem dziedājām līdzī, tad noteikti ar sirdi gan. Dzirdējām Mārtiņa Subatoviča, māmiņas Aleksandras un viņas četrgadīgā dēliņa Andžeja dziedājumu, kā arī vecmāmiņas Mārītes un viņas piecgadīgā mazdēliņa Matīsa duetu, gan Matīsa dzejojīti, Riharda akordeona solo, noskatījāmies pamācošu uzvedumu, kas atgādināja – ja atraidām tos, kuriem nepieciešama palīdzība, tad mēs atraidām Jēzu. Uzvedumā piedalījās mūsu draudzes locekļi, kā arī divi zēni – Rihards un Ronalds, kuri ir uzcītīgi mūsu bērnu sabatskolas apmeklētāji. Uzrunu, stiprinot atnākušos, teica Daumants Kleimanis, atgādinot katram par Kristus krusta svarīgo nozīmi.

Kad bija pienācis satraukuma pilnais brīdis dāvaniņu saņemšanai, bērnu acis iemirdzējās spožāk. Bērniem tika pasniegtas Līgas sarūpētās „Samaritians Purse” krāsainās dāvanu kastes un grāmatiņas „Vislielākā dāvana”. Košajās dāvanu kastēs bija gan saldumi, gan rotaļlietas, rakstāmpiederumi, higiēnas preces u.c. vērtīgas lietas.

Noslēgumā aicinājām visus atnākušos uz draudzes dievkalpojumiem, kā arī informējām par citiem gaidāmajiem pasākumiem. Īpaši vēlamies pateikties Daumantam Kleimanim un Mārtiņam Subatovičam, kuri bija mērojuši tālu ceļu, lai kalpotu šajā labdarības pasākumā!

Sarmīte Iveta Lauberte, Aizkraukles draudze

■ Viens santīms Jēzus bērniņam

Kādu dienu mūsu gandrīz četrgadnieks spēlējās uz grīdas, kā to dara mazi bērni. Šķirstot mazo Bībelīti ar kabatiņu, viņš uzdod man jautājumus par Jēzus bērniņu. Es viņam stāstu, ka Jēzus bija Dievs, bet piedzima lielā nabadzībā, jo cilvēki bija pārāk aizņēmti ar savā darīšanām un nelaida Viņu savās mājās. Tāpat arī mums jābūt uzmanīgiem, lai mēs dzirdētu Jēzus klauvēšanu pie mūsu sirdīm šodien, lai mēs Viņu gribētu uzņemt savā namā kā Viesi un Draugu. Dēliņš pagriežas prom un atkal sāk spēlēties savā nodabā, un, liekot vienu santīmu Bībelītes kabatiņā (īpaša grāmatiņa ar kabatiņu), nosaka: „Šī būs dāvana Jēzum! Lai Viņam būtu cita gultiņa!” Viņš gribēja izlabot lielo netaisnību. Kāpēc Ķēniņam jāguļ silītē kūti?

Šī mazā ikdienas ainiņa mani aizkustināja līdz asarām. Cik gan patiesa var būt maza bērna sirds. Un parādīt tādu iejūtību, kuru mēs, pieaugušie, bieži vien palaižam garām. Ne tikai pret līdzcilvēkiem, bet arī pret mūsu Radītāju.

Lai gan šis notikums vairāk atgādina Ziemassvētku brīnumaino stāstu, tomēr lai tas mums pamudina domāt par Jēzu. Lai dažādām tradīcijām pa vidu, svētku galdiem un satikšanās priekam mēs spētu atcerēties Viņu un būtu drosmīgi ne tikai ielaist pa savām sirds durvīm, bet arī meklēt no visas sirds.

Lieldienas. Vecajā Derībā tās saucas citā vārdā – Pashā. Tas ir notikums, kad Dievs izved savu tautu no Ēģiptes, no verdzības nama, pamācot, kā tieši šis notikums jāsvin un jāpiemin nākotnē. Ja vēlamies svinēt šos svētkus pēc sākotnējā parauga, lai tie ir svētki, kas atbrīvo mūs katru no mūsu verdzībām. Jūs teiksiet, es neesmu vergs. Es esmu brīvs! Bet Jēzus, pamācot savus sekotājus teica: „Patiesi, patiesi Es jums saku: ikviens, kas grēku dara, ir grēka vergs.” Būsim drosmīgi ieskatīties savās sirdīs, lai atbrīvotos no verdzības. Katram savas!

Un atzīt jau šajos svētkos, ka ir Radītājs, kas sūtījis savu Dēlu, lai mēs varētu dzīvot pilnvērtīgu dzīvi jau šodien, ar skatu uz mūžīgo dzīvi, – bez sāpēm, asarām, slimībām, bērēm un citām nelaimēm. Kopā ar Jēzu.

Elīna Ģipsle, pārpublicēts no laikraksta „Rēzeknes vēstis”

■ Vienoņas lūgšanā par pilsētu

Uz otrajām lūgšanu brokastīm Ventspilī pulcējās garīdznieki, pilsētas vadība, uzņēmēji un citi cilvēki, kuriem nav svešs garīgums.

Lūgšanu brokastīs cilvēki, pirms sākt ikdienas gaitas, sanāk kopā, lai runātu par to, kas svarīgs, lūgtu Dieva svētību saviem darbiem, veidotu garīgu kopību un satiecību.

Pie viena galda šeit var sastapt visdažādākos cilvēkus. Piemēram, pilsētas mērs šajā rītā brokastoja kopā ar Romas katoļu baznīcas Liepājas un Kurzemes bīskapu Vilhelmu Lapeli, divām daudz bērnu māmiņām un adventistu palīdzības organizācijas Adra pārstāvi Inesi Lindi. Daudz bērnu māmiņas Anita Vēberga, kura viena audzina 7 bērnus, un Sandra Freiberga, kurai ir veselas 10 atvases, ir ļoti gandarītas par šo iespēju. Viņas varēja pastāstīt pilsētas mēram arī par savām problēmām. Anitai ir nepieciešams iegūt maznodrošinātās ģimenes statusu, bet Sandrai ar bērniem vajadzīgs dzīvoklis. Ventspils mērs solīja māmiņām palīdzēt. Šīm daudz bērnu ģimenēm palīdzīgu roku sniedz arī adventisti, tādejādi sievietes, kuras vienas pašas audzina kuplu bērnu bariņu, nejūtas vienas. Aicinājums palīdzēt citiem izskanēja arī garīdznieku teiktajās uzrunās. „Mēs esam kā Kristus rokas. Mēs varam savas rokas sniegt apkārtējiem – stiprināt, uzmundrināt, atbalstīt un meklēt iespējas, ” sacīja Septītās dienas adventistu draudzes mācītājs Ojārs Incenbergs.

Līga Gabrāne, pārpublicēts no laikraksta „Ventas Balss” 28.04.2012.

■ Vai Jēzus ir augšāmcelies?

Saulainajā 8. aprīļa svētdienā Naukšēnos Kultūras namā ar Latvijas valsts himnu iesākās dievkalpojums par godu Jēzus Kristus augšāmcelšanās dienai. Lai gan apmeklētāju skaits bija mazliet pāri simtam un pasākums ievilkās vairāk par divām stundām, cilvēki tomēr ar lielu interesi klausījās mācītāju svētrunās un draudzes sagatavotajos priekšnesumos.

Tāpat kā sagaidot Jauno gadu, arī šoreiz klātesošos uzrunāja mācītājs Dzintars Ozoliņš, atgādinādamus mums par tām briesmīgajām dienām un notikumiem, kas risinājās pirms Jēzus krustā sišanas. Kad Jēzus tika pakļauts nodevībai, apsmieklam un pazemojumiem. Mācītājs Valdis Zilgalvis visus sveica ar vārdiem „Kristus ir augšāmcelies!” un savu svētrunu veltīja Dieva rakstura attēlošanai caur Blaumaņa stāstu varoņiem, cik ļoti Dievs mīl mūs ikvienu un kā mēs šo mīlestību novērtējam. Vārds tika dots arī mācītājam Modrim Lapam, kurš savu svētrunu veltīja tieši augšāmcelšanās brīnumam, norādot, ka tieši pavasarī mēs daudz labāk gan savā dzīvē, gan dabā redzam šo brīnumu.

S tarp mācītāju svētrunām jaunieši bija sagatavojuši aizkustinošu skeču par mūsu cīņu ar grēkiem un iespēju atgriezties no tiem. Dziedāja arī sieviešu koris Jumara. Un kopā ar kori un skanīgo pūtēju Imanta un Andra solo izskanēja „Vālodzīte”, kuru līdzī dziedāja ikviens zālē sēdošais. Noslēgumā Otto visām māmiņām bija sagatavojis patīkamu pārsteigumu, nodziedot melodisko Raimonda Paula „Dziesma nenosalst”. Šo dziesmu viņš pats izvēlējās un kopīgi ar Jāni katru nedēļu cītīgi mēģināja, lai priekšnesums izdotos. Uzstāšanās tiešām izdevās kā aizkustinošs un mīļš pārsteigums visiem klātesošajiem. Un, kā parasti, pasākums tika noslēgts ar kopīgu tēvreizi.

Lūgšanu

CEĻOJUMĀ

Anna Jaunzeme,
adventistu Alūksnes
draudze

Aprīļa mēneša sākumā visa kristīgā pasaule svinēja Lieldienas. Alūksnē tika rīkots krusta gājiens cauri pilsētai no luteriskās uz katoļu baznīcu. Adventistu Alūksnes draudze atcerējās un atzīmēja Kristus lielo upuri Lielās Piektdienas vakarā arī savā dievnamā. Tika uzaicināti viesi.

Vispirms visus uzrunāja draudzes mācītājs Almants Liepiņš un Ilva Liepiņa. Viņi uzaicināja mūs šajā vakarā dziļāk ielūkoties sevī un saprast, ka Kristus pie krusta cieta mūsu grēku dēļ. Tagad Kristus kladzina pie durvīm, lai mēs viņu ielaistu. Viņš kladzina pie ikviena cilvēka sirds durvīm.

Draudzes nama telpās bija izvietotas 5 lūgšanu un pārdomu pieturas, kur ikkatrs šī vakara apmeklētājs varēja apstāties, apsēsties, klusībā lasīt izliktos garīgos lasāmmateriālus un lūgšanās sarunāties ar Dievu.

Un tā, mīļie žurnāla lasītāji, es uzaicinu jūs neklātienē kopā ar mani ceļot un kādu laiku sprīdi apstāties katrā no lūgšanu pieturām.

I Lūgšanu pietura

Moto: „Tur, kur Golgātas krusts un kur tik daudz sāpju justs, Savu krustu es nolikšu, savas sāpes es stāstīšu.”

Dievs nav solījis, ka tie, kas sekos Viņam, baudīs kādu īpašu imunitāti pret sāpēm un bēdām. Nē, arī Jēzus nebaudīja īpašu imunitāti. Un tomēr Dievs apsoltāja tiem, kas ies Viņa ceļu, pietiekoši daudz prieka un drosmes, pietiekoši daudz mīlestības un uzticības, lai viņus darītu par spējīgiem sasniegt daudz vairāk nekā tikai visu izturēt.

Mūsu katra dzīvē ir sāpes, skumjas, vilšanās un pārdzīvojumi,

gan personīgi, gan tādi, kas skar mūsu draugus, radus, ģimenes locekļus. Šeit ir tā vieta un tagad ir tas laiks, kad savas rūpes, pārdzīvojumus, sāpes, skumjas, nožēlu un ilgas varam nodot Dievam, mūsu mīlošajam un žēlastības pilnajam Debesu Draugam, kurš mūs saprot vislabāk. Dievam nav svešas mūsu sāpes, jo Viņš ir tāds Dievs, kas spēj līdzti just. Šajā brīdī veltīsim laiku arī pārdomām par Dieva sāpēm, kuras Viņš izcietā par mums un caur kurām mums tiek dāvāta jauna dzīve. Uzticēsim Dievam savus pārdzīvojumus, atbrīvosim savas sirdis Dieva mieram, priekam un mīlestībai!

Aizejot no šīs lūgšanu pieturas, ikviens varēja paņemt no sarkana papīra izgrieztu sirdi ar uzaicinājumu: „Atver sirdi!” Atverot sirdi, tas vidū varēja lasīt dzejoli. Lasīšu fragmentu no tā: „

Ja līdzās drauga nav neviena
Un dzīves troksnī nogurusi sirds,
Ja pelēkas šķiet dzīves dienas,
Šai brīdī Jēzus tev vistuvāk ir.”

II Lūgšanu pieturā

bija uzaicinājums iedomāties kādu cilvēku ceļojam pa tukšnesi. Spīd karsta saule, sausais vējš izkaltējis viņa lūpas. Apkārt ir redzamas tikai smiltis... Cilvēks meklē ūdeni. Tad viņš ierauga tīru, skaidru ūdens strautiņu. Cilvēks pieiet pie

tā... paskatās... pagriežas... un aiziet nedzēris... Dievs mums piedāvā dzīvības ūdeni. Neiesim tam garām! Tikai Dieva mīlestība mūs var piepildīt. Un tikai no mums ir atkarīgs, vai pieņemsim šo dāvanu. Bībelē mēs varam atrast daudz brīnišķīgus Dieva apsolījumus, uz kuriem mēs varam paļauties. Tavā priekšā ir nedaudzi no šiem apsolījumiem. Pakavējies pie tiem! Lasi, lūdž un pārdomā, ko Tu izvēlies par ceļvedi savai dzīvei. Lūk, daži no šiem apsolījumiem:

- „Tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums.” (Jēk 4:8)
- „Dievs var jums bagātīgi dot visādu žēlastību, ka jums arvien ir pilnīga iztikšana un vēl pietiekoši paliek pāri labiem darbiem.” (2Kor 9:8)
- „Tas Kungs ir ar jums, kamēr jūs esat ar Viņu, un, ja vien jūs Viņu meklēsiet, jūs Viņu arī atradīsiet, bet, ja jūs Viņu atmetīsiet, tad Viņš jūs arī atmetīs.” (2Laiku 15:2)

Jāpiebilst, ka šeit katrs apmeklētājs varēja saņemt konfektes, tādu kā spirdzinājuma lāsi, un katrā no tām arī bija ievietoti Dieva apsolījumi no Bībeles.

III Lūgšanu pieturā

tiek uzdots jautājums, kā lai mēs pareizi novērtējam sevi? Dievs par mums ir samaksājis bezgalīgi lielu cenu un vēlas, lai Viņa izredzētais mantojums sevi vērtē pēc tās cenas, kādu Viņš par tiem atdevis. Visas pasaules vērtība nobāl cilvēka dvēseles vērtības priekšā. Dievs mūs vērtē divu iemeslu dēļ: Viņš mūs ir radījis pēc savas līdzības un atdevis Savu Dēlu, kas ir nomiris par mums. Dievs mīl bez nosacījumiem. Dievs negaida, kamēr tu kļūsi pilnīgs – Viņš tevi mīl jau tagad. Kā mēs sevi vērtējam? Varbūt mēs redzam tikai savas negatīvās emocijas, savu zemo pašvērtējumu? Katram priekšā bija lapiņas, uz kurām uzrakstītas tās izjūtas, ko mēs bieži sev sakām, bet aiz tām ir uzrakstīts tas, ko par mūsu patieso vērtību saka Dievs. Lasi, pārdomā un pavadi laiku sarunā ar Dievu! Lūk, dažu lapiņu saturs:

- Tu saki: „Es jūtos vientuļš,” bet Dievs saka: „Es tevi neatstāšu un nepameišu.” (Ebr.13:5)
- Tu Saki: „Neviens mani nemīl pa īstam,” Dievs saka: „Es tevi mīlu.” (Jāņa 3:16; 13:34)
- Tu Saki: „Man nav spēka turpināt!”, Dievs saka: „Mans spēks nespēkā varens parādās.” (2Kor 12:9)

IV Lūgšanu pieturā

tiek stāstīts par to, ka ir dažādas situācijas mūsu garīgajā dzīvē, kad ir nepieciešama steidzama palīdzība. Dievs vienmēr ir gatavs mūs uzklaustīt un atbildēt uz mūsu ārkārtas zvaniem caur Savu Vārdu. Tavā priekšā uz lapiņām ir aprakstītas šīs dažādās situācijas, un klāt ir pievienota nodaļa no Dieva

Vārda, kas šajā situācijā varētu Tev palīdzēt. Pārdomā vienu vai vairākas, izlasi no Bībeles norādīto vietu un kādu laiku pavadi sarunā ar Dievu. Lūk, tikai dažas no situācijām:

- Tavai ticībai nepieciešams uzmundrinājums – ir ieteikums izlasīt Ebreju 11.nodaļu,
- Esi nomākts – lasi Psalmus 37,
- Esi grēkojis – lasi Psalmus 51,
- Grūti saprasties ar līdzcilvēkiem – lasi Romiešiem 12.

Ir uzaicinājums, ka, aizejot no šīs pieturas, jāpaņem sev līdzi papīra lapiņa, uz kuras uzrakstīta recepte pret grēku. Noteikti arī Jūs, cienījamo lasītāji, to vēlētos uzzināt. Recepte pret grēku-

„Saroc paklausības saknes, saplūc dvēseles skaidrības, pacietības un taisnprātības ziedus, vēl pievieno labus darbus, aplej ar grēksūdzes asarām, pieber pa šķipsniņai cilvēkmīlestības un žēlsirdības sāls, pieliec padevības un pielūgsmes pulverīti. Pa 1 karotītei trīs reizes dienā dzer zāles, kas saucas „Bīsties Dievu!” Pats tērpies godīguma drānās. Nekul tukšus salmus, citādi saaukstēsies un atkal sasirgsi ar grēku.”

V Lūgšanu pietura bija lasītava.

Šeit uz galda bija novietotas ļoti daudzas gan latviešu, gan ārzemju autoru kristīgās grāmatas. Tajās bija ieliktas grāmatzīmes un arī atzīmētas vietas, kuras vajadzētu izlasīt, pārdomāt un veltīt laiku lūgšanai par izlasīto.

Visā šajā lūgšanu ceļojuma laikā dievnama telpās bija klusums, kam fonā skanēja klusināta mūzika, un lūgšanu pieturas izgaismotas ar daudz jo daudzām svecītēm.

Kad bijām apmeklējusi visas lūgšanu pieturas un gremdējusi pārdomās un lūgšanās, tad mīļu roku īpašnieces blakus telpā jau gaidīja mūs ar karstu tēju un lielu jo lielu klinģeri. Mēs visi draudzīgi sēdējām un pārrunājām to, kā Dievs mūsu katra dzīvē ir uzklaušījis lūgšanas. Sevišķi prātā palika draudzes vecākā Aivara Zeiļa stāstītais notikums no viņa ve-

cāku dzīves. Vecāku māja atradās dzelzceļa malā, kur auga eglīšu dzīvžogs. Sausā laikā dzirkstele no garāmbraucoša vilciena aizdedzināja dzīvžogu, un jūs taču zināt, cik ātri deg un švirkst eglīšu skujas. Liesmas pa degošajam eglītēm ātri tuvojās lauku māju kompleksam. Izmisumā Aivara Zeiļa tēvs sauca pret debesīm: „Dievs, palīdz!” Dievs acumirkli uzklaustīja šo izmisuma saucienu. Pēkšņi spēcīgs vējš virpulī sagriežas pretējā virzienā, no ziemeļiem, un liesmas kā nebijušas nodzisa. Vēl ilgi stāvēja kāda eglīte, ko aplūkot – dienviņu puse pārogļojusies, un ziemeļu puse koši zaļa. Paldies Dievam!

Un nobeigumā īpašu paldies draudzes vārdā es vēlētos pateikt Evitai Zeilei par sagatavotajiem materiāliem garīgajam ceļojumam pa lūgšanu pieturām, kā arī fotomeistaram Almantam Liepiņam un Ilvai Liepiņai.

AIZKRAUKLES DRAUDZEI – 15

28. aprīlī Aizkrauklē notika adventistu draudzes 15 gadu jubilejas dievkalpojums, kuru apciemoja arī vairāku kaimiņu draudžu pārstāvji.

Būtībā, Aizkraukles draudzes pirmsākumi aizsākas jau 1990. gadā, kad Aizkrauklē notika Bībeles izpētes seminārs, kuru vadīja evaņģēlists mācītājs Laimonis Tomsons. Semināru apmeklēja ap 30 cilvēku. Tam beidzoties, vēl gadu turpinājās Bībeles studijas, pēc kurām 1992. gadā vairāki interesenti tika kristīti.

Kā draudze tapa un kas šajos gados paveikts? Stāsta Aizkraukles draudzes sekretāre Sarmīte Iveta Lauberte.

1995. gada oktobrī Aizkraukles pilsētas kultūras namā notika Bībeles izpētes seminārs, kuru vadīja evaņģēlists Tomass Neslunds no ASV. Latvijā viņš ieradās pēc Baltijas Ūnijas prezidenta Valda Zilgalvja uzaicinājuma. Viņš bija ļoti interesants cilvēks. Viņa dzīvesbiedre bija latviete, un viņam interesēja, lai evaņģēlijs izskan arī Latvijā. Aizkrauklē draudzes vēl nebija, tāpēc 25 interesenti, kuri izlēma pēc semināra pieņemt kristības, tika pieskaitīti Siguldas draudzē, bet līdz ar mūsu draudzes nodibināšanos viņi kļuva par tās locekļiem.

Pirms Aizkraukles draudzes dibināšanas pilsētas apkārtnē un pilsētā bija vairāki adventisti, kuri apmeklēja vai nu Jēkabpils, vai Rīgas draudzes. 1996. gada 12. oktobrī ievēlējām pirmo Aizkraukles draudzes padomi, bet draudze oficiāli tika reģistrēta 1996. gada 20. decembrī. Draudzi dibināja 12 adventistu.

Tad sākās aktīvs evaņģelizācijas semināru laiks. Ļoti interesants bija 1997. gads. Baltijas ūnijai bija īpaša prog-

*Atvērumu sagatavoja
Sarmīte Iveta Lauberte no
Aizkraukles draudzes*

ramma jauno misionāru sagatavošanai. Un viens no šiem jaunajiem misionāriem bija Mareks Graudiņš. 1997. gada februārī Jaunjelgavas kultūras namā notika Bībeles izpētes seminārs „Cerība”, kuru viņš vadīja. Nozīmīgs datums ir 1997. gada 5. jūlijs. Aizkraukles draudzei mācītājs Andrejs Āriņš iesvētīja draudzes vecāko Līgu Ničiporuku, un tika iesvētīta draudzes vecākā diakone (draudzkope) Valentīna Ņikitina.

1998. gada martā Aizkraukles pilsētas mūzikas skolas zālē notika seminārs, kuru vadīja evaņģēlisti mācītāji Laimonis Tomsons, Ainars Gailis, Andrejs Āriņš, Viktors Geide un teoloģijas maģistrs Valdis Zilgalvis. Dievs ir svētījis šos seminārus un sludinātāju pašizliedzīgo darbu, jo pēc tam kristījās septiņi interesenti. Arī draudzes locekļu skaits palielinājās.

Kopš Aizkraukles draudzes dibināšanas par tās sludinātāju strādāja **Ainars Gailis**, bet pēc 2000. gada draudžu savienības kongresa Aizkraukles un kaimiņu Ogres draudzei par mācītāju kļuva **Armands Bērziņš**. Viņš Aizkraukles draudzē kalpoja līdz 2004. gadam.

Kādu brīdi draudze palika bez sava sludinātāja, kad šeit brauc entuziasti, kas palīdz sludināt Dieva Vārdu gan no Siguldas draudzes, gan no Ogres draudzes. Pēc neliela pārtraukuma par draudzes mācītāju atkal atsāka strādāt **Ainars Gailis**.

Dievkalpojumi kopš draudzes dibināšanas notiek Aizkraukles mūzikas skolā, vienā no skaistākajām ēkām Aizkrauklē. Runājot par draudzes muzikālo kalpošanu, jāatzīmē, kad daudz darba tajā ieguldījusi Skaidrīte Āriņa, kura bija neno-gurstoša mūziķe. Mūzikai draudzes dzīvē vienmēr ir bijusi un

būs ļoti liela nozīme, tā ir neatņemama dievkalpojuma sastāvdaļa. Mūzikā ir daudz garīgu vērtību, tāpēc tā dievkalpojumā dod svētību itin visiem. Skaidrīte rūpējās, lai mums katrā dievkalpojumā skanētu kāds muzikāls priekšnesums.

Paldies arī Ilgaram Liepiņam un dzīvesbiedrei Vijai, kuri līdz šai dienai ir daudz palīdzējuši draudzei. Īpašs paldies arī ūnijai, kurai ir bijusi uzrauga loma. Andrejs Āriņš vienmēr ir rūpējies, lai Aizkrauklē būtu viss kārtībā. Viņš bija biežs viesis. Sirsnīgs paldies visiem pārējiem, kas atbalstīja un stiprināja Aizkraukles mazo draudzīti.

Draudzē tiek organizēta atsevišķa bērnu sabatskolas grupa. Darbojas arī lūgšanu grupa. Ar lūgšanām draudze var izturēt visus tai uzliktos pārbaudījumus un piedzīvot brīnišķus svētību brīžus. Sadarbībā ar Aizkraukles novada Sociālo dienestu draudze no 2010. gada jūnija iesaistās labdarības pasākumos. Varētu teikt, ka Aizkrauklē ir ADRA(s) mazā filiāle.

Par tradīciju ir kļuvusi evaņģelizācijas koncertu rīkošana, tādā veidā iepazīstinot cilvēkus ar Dievu, un draudzi.

Ļoti interesants bija Ērgļu draudzes apsveikums. Viņi mūs sveica pat ar uguņošanu, lielu maizes klaipu, kuru rotāja burti – „Dzīvā maize”.

Vēl jāpiemin tos draudzes cilvēkus, kuri gadiem ir brīvprātīgi braukuši lielāku, vai mazāku ceļu līdz mūsu draudzei, lai nestu Dieva vēsti reizēs, kad mūsu draudzes mācītājs nebija Aizkrauklē. Ar nolūku neminēšu šos vārdus, jo tad saraksts būtu pārlietu garš.

Tikai to labāko par Aizkraukles adventistu draudzi pēc piedalīšanās tās 15 gadu pastāvēšanas svinībās saka mācītājs Armands Bērziņš, kurš te kalpoja trīs gadus: “Trīs gadi nav ilgs laiks mūžības gaitā, taču man Aizkrauklē pavadītie gadi palikuši vislabākajā atmiņā. Draudzē ir gaiši, zinoši un labestīgi cilvēki, kuri atvēruši savu sirdi Dievam. Lai arī neiztikt bez problēmām, kristiešus stiprina Dieva Vārds un tā klātbūtnes izjaušana. Šajā draudzē visi jūtas kā vienota un stipra ģimene, un tas patlaban ir ļoti labi, jo daudziem Latvijā un citās valstīs neklājas viegli. Tikai ticība Dievam un ceļš pie Viņa mūs apgaismo un dod spēku pārvarēt grūtības. Lai aizkraukļiešiem draudzes ieceres piepildās un Dieva svētība viņus pavada vēl ilgus gadus!”

Arī mācītājs Ainars Gailis, kurš ar pārtraukumu Aizkraukles draudzē Dieva vārdu sludinājis 12 gadus, kļuvis par nozīmīgu draudzes ģimenes locekli. Viņa meitas dievkalpojumus

kuplina ar savu muzicēšanu. Elīna ir pianiste, bet Ulanta vijolniece, un viņu spēle aizkraukļiešiem devusi daudzus burvīgus mirklus:

“Aizkraukles draudze paplašināja manu mācītāja pieredzi, jo kristiešu vidū katrs no mums jūtas garīgi bagāts, arī mācī-

Ar svētrunu kalpoja Baltijas ūnijas sekretārs, mācītājs Andrejs Āriņš

tājs. Savā ģimenē jau trešajā paaudzē esmu kristietis, tāpēc jutos patīkami iepriecināts par aizkraukļiešu atsaucību un tiekšanos pēc Dieva tuvuma un Viņa mīlestības.

Arī pati pilsēta un mūzikas skola rada tikai labas emocijas ar savu sakoptību un skaistumu gan dabā, gan cilvēku attiecībās. Gaišā atmiņā man paliks sabatos pēc dievkalpojumiem sadraudzības brīži pie tējas tases, kas Aizkraukles draudzē jau ir kļuvusi par tradīciju. Priecājos, ka draudzē arvien vairāk iesaistījās jaunieši un ģimenes ar vecākiem un bērniem. Aizkraukļiešiem ir daudz draugu citās draudzēs Siguldā, Ogrē, Līvānos, Jēkabpilī, Talsos un citviet. Apbrīnojams ir viņu labdarības pienesums mazturīgajām ģimenēm, palīdzība

Jubilejas dievkalpojumu kuplināja jauktais koris „Adventus” Lindas Reznikovas vadībā un citi solisti.

bērniem un slimiem cilvēkiem. Lai Aizkraukles draudze tās turpmākajā pastāvēšanas laikā skaitliski pieaugtu un būtu par gaismu apkārtējiem cilvēkiem! Lai svētīga kalpošana jaunajam draudzes mācītājam Ainim Kasparam! Lai Dievs dod viņam gudrību jaunām idejām, sapņiem, pasākumiem un projektiem!”

Ar kristiešiem sarunājās aizkraukliete Margarita Celmiņa

Citādāks ≠ NEPAREIZS

Dārta Debnere
adventistu Jelgavas
draudzē

Vai kāds vēl nav pamanījis, cik daudz pēdējā laikā tiek runāts par vienotību dažādībā? Nav nekāds noslēpums, tāpēc pateikšu to skaļi un vēlreiz: mēs esam dažādi. Tā tas vienmēr būs, un tā tam jābūt. Šoreiz ne par atšķirībām uzskatos, paradumos un izpratnē par to, kas ir pareizi un kas nē. Ir tāda dažādība, ko radījis Dievs – tā izpaužas cilvēka temperamentā.

„Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti, Kristus. Viņā visa miesa, kopā saturēta un visādām palīgsaitēm vienota, pastāvīgi aug pēc tām spējām, kas katrai viņas daļai dotas, kļūdamā aizvien pilnīgāka mīlestībā.” (Efeziešiem 4:15,16)

Pirmais priekšstats par cilvēka temperamentu radies jau ļoti sen – apmēram pirms divarpus tūkstošiem gadu. Hipokrāts, sengrieķu ārsts, pirmais mēģināja iedalīt cilvēkus četros tipos atkarībā pēc uzvedības un izturēšanās. Viņš uzskatīja, ka cilvēka organismā ir četrus veidu šķidrumi un ka atšķirības cilvēkos saistītas ar šo šķidrumu attiecībām organismā – tas, kurš ir vairākumā, nosaka cilvēka temperamentu. Līdz mūsdienām no šīs teorijas saglabājušies temperamentu tipu klasiskie apzīmējumi, kas cēlušies no šo šķidrumu grieķiskajiem nosaukumiem: holēriķis (*holeia* – žults), melanholiķis (*melan holeia* – melnā žults), flegmātiķis (*phlegma* – limfa) un sangviniķis (*sanguis* – asiņš), taču visādi citādi Hipokrāts tomēr kļūdījās. Patiesībā temperaments ir kārtējais Dieva brīnums, ko Viņš cilvēkiem līdz galam neizprotamā veidā (jo to nevar ne redzēt, ne aptaustīt) ir iebūvējis un uzticējis CNS jeb, vienkāršiem vārdiem izsakoties, galvas smadzenēm. Temperaments ir

iedzimts, tātad pastāv cilvēka būtībā jau no dzimšanas (un droši vien jau pirms tam), un atšķirībā no rakstura, uz kuru iedarbojas audzināšana un dažādi sabiedrības un vides faktori un kuru iespējams veidot un izkopt, dzīves laikā tas ne;mainās. Tomēr tas nebūt nenozīmē, ka savas nelāgās rakstura īpašības tagad varam drošu sirdi uzvelt misteram Temperamentam. Psiholoģiskās īpatnības, kas mums dotas piedzimstot, mēs tiklab veiksmīgi varam pārvērst vājā un nepievilcīgā raksturā, vai arī ļaut Jēzus piemēram sevī attīstīt personību, kas nes daudz svētību un iepriecina. Viens un tas pats temperaments! Dažādas izpausmes...

Bieži vien cilvēku temperamentālās atšķirības te vienam, te otram liek izsaukties: „Es viņu vienkārši nesaprotu. Kā var viens cilvēks būt tik... [ieliec daudzpunkšu vietā jebkuru īpašību kā lēns, pļāpīgs, bezrūpīgs (pat priecīgs!), nu, vienkārdsakot, patiešām jebkuru, kas tevi atkal un atkal citos kaitina un nedod mieru?!]” Pamēģini atcerēties pāris šādas reizes, tādas noteikti ir (ja vien neesi absolūts flegmātiķis). Taisnība, ka visticamāk, ja jau šīs īpašības tā lec acīs, šis raksts tapis arī tiem, *par kuriem* citi tā domā, bet lai nu tie „citi” lasa paši, visus neizdresēsi pēc savas gaumes (ja kāds tomēr dzīvo šādās ilūzijās, zaudētājs ir viņš pats, jo sagaidāma vienīgi vilšanās), tāpēc aicinu tevi nošaut visus zaķus ar

Kā saprast un novērtēt otru, ja viņš(-a) ir...

...sangviniķis

Priecāsimies kopā ar sangviniķi! Pie viņa rodams: uzmundrinājums grūtos brīžos. Bezbēdība skumjās dienās. Mierinājuma vārds, kad esi nomākts. Kāds jauks joks, kad ap sirdi ir smagi. Cerību stariņš, kas izkļiedē tumšos mākoņus. Entuziasms un enerģija, kas atkal mudina sākt visu no gala. Šarms un radoša fantāzija, kas pelēkās dienas padara krāsainas. Bērnišķīgi vienkārša loģika sarežģītās situācijās. Sangvinistiskais temperaments liek ieraudzīt puķes. Sangviniķis vienmēr no visiem gaida to labāko (to nepieprasot).

„Priecīga sirds dziedina vainas...” (Sal. pam. 17:22)

...holēriķis

Sasparosimies kopā ar holēriķi! Viņš vienīgais nezaudē kontroli sarežģītās situācijās (jo tās ir viņa mīļākās). Viņš izšķiras neizlēmīgo vietā. Visā labā veicinātājs. Vienmēr gatavs riskēt nedrošās situācijās. Nebaidās skatīties patiesībai acīs. Viens pats spēj realizēt kādu ieceri. Aizstāj karti tiem, kas dzīvē apmaldījušies. Vēlas atrisināt pasaules problēmas. Viņš izkļiedēs pilnīgi visas šaubas par to, ka kaut kas varētu būt nepaveicams.

„Jo Tas Kungs piešķir gudrību, un no Viņa mutes nāk atziņa un izpratne. Viņš liek vaļsirdīgajam piedzīvot izdošanos” (Sal. pam. 2:7)

...melanholiķis

Plānosim kopā ar melanholiķi! „Jo kurš būtu jūsu starpā, kas gribētu celt torni un papriekš neapsēstos, lai aprēķinātu izdevumus, vai viņam pietiks līdzekļu darba izvešanai, lai vēlāk, kad viņš jau ir līcis pamatu un nevar to pabeigt, visi, kas to redz, nesāktu zoboties par viņu.” (Lūkas 14:28,29)

Pamatīgums. Dziļas domas. Spēja saskatīt detaļas tur, kur pārējie brauc pa virsu. Spēja analizēt un rast pareizo risinājumu. Mērķa apziņa – katrs iesākts darbs ir jāpabeidz. Pārlicība: „Ja ko dara, tad pareizi.” Iekšēja nepieciešamība „visu darīt kārtīgi un pareizajā secībā”. Praktiskums un saimnieciskums – kuram gan vēl labāk uzticēt nopietnas padarīšanas ar finansēm? Talants no nekā radīt meistarstiķi. Izpratne par pasaules skaistumu. Tikai viņš spēj dziļi ieskatīties cilvēku sirdīs un dvēselēs.

...flegmātiķis

Atbrīvoties no sasprindzinājuma kopā ar flegmātiķi! Viņš nelokāmi turpina uzsāktu virzienu. Pacietīgi spēj tikt galā ar provokācijām. Spēj ieklausīties, ja citi grib ko sacīt. Viņam ir vidutāja talants, lai apvienotu pretējus spēkus. Vēlas panākt, lai apkārt valdītu miers. Līdzjūtība un mierinājums citiem. Spēja saglabāt vēsu prātu, kad citi zaudē galvu. Tiem ir stingra apņemšanās dzīvot tā, lai pat ļaunākajiem ienaidniekiem nebūtu slikta vārda, ko sacīt. Flegmatiķis vienmēr pieņems tevi tādu, kāds tu esi. Flegmatiķis mūs visus lieliski līdzsvaro.

„Kas ir pacietīgs, tas ir arī gudrs...” (Salamana pamācības 14:29)

vienu šāvienu un kopā ar mani ielūkoties dažos piemēros un ieteikumos, kā iemācīties ne tikai līdzāspastāvēt, bet arī ar priecīgāku seju paraudzīties uz tiem, kas neesi tu, reizē arī mazliet labāk iepazīstot sevi pašu.

Ja gadījumā tu nodomā, kas īsti tie ir par zvēriem – sangviniķis un visi tie pārējie –, sāksu ar nelielu aprakstu, kas palīdzēs labāk nojaust vai vēlreiz pārliecināties, kurš temperamenta tips ir vistuvākais tev un kurš - taviem draugiem, radiem un draudzes locekļiem. Tomēr der atcerēties, ka nevienu simtprocentīgi nevar ierāmēt tikai viena personības tipa rāmītī, taču parasti viens no tiem ir izteiktāks par pārējiem un izpaužas spēcīgāk.

Sangviniķis (ekstravertais, runātājs, optimists)

Stiprās puses:

ar pievilcīgu starojumu, ienes dzīvību, apveltīts ar labu humora izjūtu, runīgs, liels stāstītājs, dzīvo pašreizējam klimam, vaļširdīgs, emocionāls un pārliecinošs, dzīvespriecīgs un enerģijas pārpilns, izteiksmīgs, visam ķeras klāt ar sajūsmu un entuziasmu, allaž zinātkārs, apveltīts ar radošu fantāziju, tēlotājmākslas dotībām, iedvesmo citus līdzdarboties, viņa darbaprieks pielīp arī pārējiem, viegli iedraudzējas, mīl cilvēkus, uzplaukst, ja viņam saka komplimentus, apkārtējiem šķiet interesants, citi viņu apbrīno, nepazīst garlaicību, patīk spontānas aktivitātes, nemēdz turēt ļaunu prātu, ātri līdz piedošanai.

Trūkumi:

pārāk iedziļinās detaļās un pārspīlē, piemīt „runāšanas drudzis”, ir pavisams, nespēj iegaumēt cilvēku vārdus, aizvairo cilvēkus, pārmērīgi aktīvs, egoistisks, ātri iekaist dusmās, naīvs, ar skaļu balsi, uzbāzīgiem smiekliem, viegli ietekmējams, viegli aizkaitināms, lielbnieks, šķiet, nekad nekļūst pieaudzis, vienmēr grib būt uzmanības centrā, grib būt iemīļots, meklē atzinību, aizmirst savus pienākumus, uzticēto nepadara līdz galam, nedisciplinēts, pieņem lēmumus emociju iespaidā, priekšroku dod izklaidēm, pārtrauc un neklaušās, untumains un aizmāršīgs, meklē atrunas, vairākkārt stāsta vienus un tos pašus stāstus.

Holēriķis (ekstravertais, darītājs, optimists)

Stiprās puses:

dzimis vadītājs, dinamisks un aktīvs, pašapzinīgs, izjūt nemītīgu dziņu kaut ko mainīt, labo citu kļūdas, apņēmīgs, apveltīts ar gribasspēku, reti zaudē drosmi, neatkarīgs un patstāvīgs, meklē praktiskus risinājumus, ātri ķeras pie lietas, ļoti mērķtiecīgs, sasniedz mērķi, labs organizators, rosina arī citus uz darbīgumu, ļoti spējīgs, nevajag daudz draugu, labprāt sadarbojas, vada un organizē, izlēmīgs, parasti viņam ir taisnība, kritiskās situācijās pārspēj pats sevi.

Trūkumi:

labprāt izkomandē, ir nepacietīgs, straujš, neprot atbrīvoties, pārāk nesavaldīgs, nereti izraisa citos antipātijas, neiecietīgs pret kļūdām, priecājas par iebildumiem un strīdiem, neapdomīgs, nenozīmīgas lietas viņu garlaiko, pieņem pārsteidzīgus lēmumus, var būt nekaunīgs vai netaktisks, nav elastīgs, ar noslieci izmantot citus savā labā, privātpašniecisks, nespēj atvainoties, pārliecināts, ka mērķis attaisno līdzekļus, darbholiķis, izlemj citu vietā, ļoti prasīgs pret citiem, bieži citus aizvairo, necieš asaras un sentimentalitāti, „zina visu”, „visu prot labāk”, pārāk neatkarīgs. Parasti viņam ir taisnība, un tomēr viņš nav iemīļots uzkrītošo trūkumu dēļ, kas mēdz apēnot viņa brīnišķīgās un nebūt ne niecīgās labās īpašības.

Melanholiķis (intravertais, domātājs, pesimists)

Stiprās puses:

domājošs, analītisks, ir nopietns un mērķtiecīgs, piemīt sliekšme uz ģenialitāti, talantīgs un mākslinieciski vai muzikāli apdāvināts, filozofisks un poētisks, smalkjūtīgs, gatavs uzpurēties, veic darbu pēc labākās sirdsapziņas, visu pamatīgi saplāno, uzstāda sev augstas prasības, spēj iedziļināties detaļās, neatlaidīgs un pamatīgs, kārtīgs un organizēts, rūpīgs un tīrīgs, domā par ekonomiju, rod radošus risinājumus, neatstāj neko līdz galam nepadarītu, patīk tabulas, grafiki, skaitļi un saraksti, labprāt paliek drauga ēnā, rūpīgi izvēlas sev draugus, ir uzticīgs un padevīgs, ar mieru uzklaut, risināt citu problēmas, nopietni interesējas par citiem, ar augstiem ideāliem.

Trūkumi:

pārāk koncentrē uzmanību uz negatīvo, bieži nomākts nepilnību dēļ, untumains, dzīvo it kā citā pasaulē, ar zemu pašnovērtējumu, izrāda tēlotu pieticību, dzird tikai to, ko grib dzirdēt, egocentrisks, pārāk intraverts, ar noslieci pārspīlēti bažīties par savu veselību, nosprauž nenasniedzamus mērķus, var laupīt otram drosmi, uzpurējoties var kļūt par cietēju, meklē sarežģītus darbības veidus, vilcinās uzsākt ko jaunu, plāno pārāk izstiepti un detalizēti, dod priekšroku analīzei, ne darbam, nevar paciest pats sevi, bieži viņa mēraukla ir pārāk augsta, viņam nepieciešama bieži izteikta atzinība, saskarsmē ar citiem ir nedrošs, noslēgts, nepieejams, kritisks pret citiem, neuzticas citiem, naidīgs un atriebīgs, nesamierināms, ilgi atceras pāridarījumus, pretrunu plosīts cilvēks, skeptisks pret komplimentiem.

Flegmātiķis (intravertais, vērotājs, pesimists)

Stiprās puses:

neuzbāzīgs un patīkams, bezbēdīgs un atbrīvots, cilvēks ar vēsu prātu, visu mierīgi apsver, pacietīgs un nosvērts, kluss, bet gudrs, līdzjūtīgs un labvēlīgs, apmierināts ar dzīvi, piemērojas katrai situācijai, nekad nesteidzas, nav ātri uztraucams, kompetents un nemēdz svārstīties, satīcīgs, labprāt citiem piebalso, piemīt administratora dotības, vidutājs problēmsituācijās, izvairās no konfliktiem, labi strādā, ja izjūt spiedienu, allaž atrod vienkāršāko ceļu, patīk baudīt dzīvi, nekad citus neapvairo un nekļūst agresīvs, prot klausīties, viņam ir daudz draugu, ir līdzjūtīgs, ar viņu ir viegli sadzīvot.

Trūkumi:

īsti nespēj sajūsmināties, ir bailīgs un allaž norūpējies, bieži vien neizlēmīgs, izvairās no atbildības, ir kluss, bet ar dzelzs gribu un spītīgs, var būt egoistisks, pārāk viegli piekāpjas citiem, paštaisns, nerūpējas par disciplīnu, neko neplāno un pārāk nepārdzīvo, trūkst mērķtiecības, nemāk rast pamatojumu darbam un iesākt strādāt, necieš, ka viņu steidzina, ir kūtrs un nevērīgs, laupa drosmi pārējiem un kavē tos, labprātāk noskatītos, kā citi strādā, apslāpē otra entuziasmu, neizteiksmīgs, neinteresants, vienaldzīgs pret jaunām iecerēm, kritizē citus bez žēlastības, sarkastisks, necieš pārmaiņas.

Ieteikums

Lai noskaidrotu savu temperamenta tipu, aizpildi arī kādu no testiem, kas pieejami internetā, piemēram:

<http://ed.id.lv/temper/tempertest.php> (Aizenka tests)

<http://raksti.daba.lv/testi/psihotesti/temps.html> (Litaueres tests)

Jēzus temperaments

„Jēzū no katra temperamenta tipa bija tas labākais. Viņam piemita sangviniķa stāstu teicēja talants, melnholiķa dziļums un jūtīgums, holēriķa vadoņa spēks un maigā mierīgā flegmātiķa daba.”¹ Viņš ir mūsu paraugs. Jēzum, dzīvojot uz šīs zemes kā cilvēkam, nebija vairāk iespēju iegūt labu raksturu kā jebkuram no mums. Viņa atslēga bija ciešās attiecības ar Dievu, savu Tēvu – vienīgā atslēga, kas derīga šajā slēdzenē priekšā vārtiem, aiz kuriem atrodas tas Avots, no kura dzert pilnību.

„Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti, Kristus.” (Efeziešiem 4:15)

Mēs nevaram iztikt viens bez otra!

Vienam ir grandiozas idejas, bet viņš gluži vienkārši nemāk ar tām pienācīgi apieties, otrs vienmēr nokaujas ar ideju trūkumu, taču viņš ir ļoti organizēts un ar prieku ķersies pie darba to īstenošanā. Lūk, piemērs!

Sakiet vēl, vai nav lieliski, ka pasaulē **nav** tikai tādi kā es? Vai tikai tādi kā tu? Vienīgi Dievs ir pilnīgi visu labo īpašību apvienojums, taču Viņš ir tik brīnišķīgi parūpējies par to, lai mums nebūtu jāspēj viss pašiem. (Draugi, mēs nemaz

nespētu visu savu potenciālu izlietot, ja mēs visi mācētu un varētu visu, šajā Zemes dzīvē noteikti ne. Atceraties? Jūs jau tagad bieži sūdzaties par laika trūkumu.)

Savukārt par sliktajām īpašībām runājot... Nu arī taču labi, ka tādi nav visi. Būtu daudz grūtāk to izturēt, vai ne? Bet nopietni – kad tev atkal ir kārdinājums domāt, cik ļoti tu vēlētos nospiegt OFF kaut kam kaitinošam, izdomā 3 labas īpašības, kas piemīt cilvēkam, par kuru domā, un tad vismaz vienu, kas tev viņā patīk visvairāk.

P.S. Laimīgie sangviniķi! Viņiem tas padodas visvieglāk.

Brāļi un māsas, lai 1. korintiešiem 12:25, 26 un 2. korintiešiem 13:11 kļūst par mūsu ikdienu!

„Lai neceltos miesā šķelšanās, bet locekļi satīcīgi gādātu cits par citu. Un, kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdzī; vai, kad viens loceklis top godāts, tad visi locekļi priecājas līdzī.”

„...esiet līksmi, topiet pilnīgi, iepriecinājieties savā starpā, esiet vienprātīgi, turiet mieru; tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums.”

1 Raksta tapšanā izmantota Florensas Litaueres grāmata „Kas es esmu”. Tā kā zinu diezgan daudzus, kam tāda ir mājās, iesaku pārļapot. Grāmata uzrakstīta ārkārtīgi sirsnīgā, viegli saprotamā valodā un ir gana interesanta un spilgtiem dzīves piemēriem caurvīta.

Ko iesākt ar sevi, ja esi...

...sangviniķis

Sangviniķim jāiemācās organizēti rīkoties. Sarunas laikā jācenšas atcerēties, ka otrs ir arī sarunas biedrs, ne tikai klausītājs, dodot iespēju izteikties arī viņam, reaģējot uz viņa teikto ieinteresēti (ne tikai ieinteresēti sākt stāstīt par to, „kā man pašam vienreiz gāja” par šo tēmu), nepārtraucot un ieklausoties (tas nozīmē iemācīties paklusēt). Vingrini atmiņu! Liec pirmajā vietā citu vajadzības, kļūsti kādam par labu, patiesu draugu, tas ir pūļu vērts! Liec aiz auss, ka dzīve nav teātris.

...holēriķis

Iesākumam: holēriķa lieliskā iespēja zaudēt vismaz pusi no slikto īpašību liekajiem kilogramiem ir tās vispār atzīt. Vispirms vismaz sev, klusiņām, un tad attiecīgi izturēties arī pret pārējiem. Ja holēriķis saņemtu drosmi un atzītu, ka arī viņam piemīt šādi tādi trūkumi, viņš varētu kļūt par to nevainojamo cilvēku, kādu viņš iedomājas sevi jau esam. Holēriķim jāiemācās apvaldīt sevi. Atļauj arī citiem kādreiz būt vadītājiem. Tavas unikālās darbaspējas ir ļoti vērtīga dāvana, taču atceries – arī tev ir tiesības kādreiz atpūsties un nejusties par to vainīgam. Neesi augstprātīgs pret „dumīkiem”. Tā vietā sadraudzējies ar sapratni un iejūtību. Mācies pacietību. Un mācies atvainoties.

...melnholiķis

Melnholiķim jāiemācās uz dzīvi raudzīties priecīgāk un būt pašapzinīgākam. Atceries, ka nevienam nepatīk drūmi cilvēki. Atceries to nevis tāpēc, lai kārtējo reizi iegrimtu grūtsirdībā, ka *re nu re, es tiešām nevienam nepatīku*, bet tāpēc, lai sāktu raudzīties uz dzīvi gaišāk un reizi par visām reizēm sāktu visiem patikt, jo tev piemīt tik daudz spēju

un talantu, un visādi citādi labu īpašību! (Ja netici, izlasi vēlreiz melnholiķa stipro pušu garo sarakstu! Ah! Es, starp citu, arī gribētu tā pavairāk aizņemties.) Netērē tik daudz laika plānošanai! Tad nekompetentām personām nebūs jāķeras klāt sarežģītiem darbiem un daudz kas tiks paglābts no sabojāšanas. Nolaid latīņu! Tā tu iegūsi sirdsmieru. Jo beidzot atradīsies kāds, kas spēs tai „pārlēkt pāri”. Dzīvē nekad viss nebūs pilnīgs.

...flegmātiķis

Flegmātiķim jāiemācās būt aizrautīgākam. Izmēģini kaut ko jaunu, atveries pārmaiņām un sāc par kaut ko interesēties, atrodi, kas tevi varētu aizraut. Mācies savā dzīvē uzņemties atbildību! Saņemies, lai kaut ko padarītu; mazliet iniciatīvas un tās īstenošana darbībā ir tieši tas, kas tev noteikti ir ļoti nepieciešams. Nesaki „nezinu” vai „man vienalga” – kas attiecas uz dzīvībai nesvarīgiem jautājumiem, piemēram, „ko tu gribēsi pusdienās” vai „kāda krāsa man labāk piestāv”, saki kaut vai to, kas pirmais ienāk prātā, īpaši, ja tev tiek ekskluzīvi piedāvāti gatavi varianti. Kļūsti atklātāks! Tas nes līdzī ļoti daudz svētību.

Dainis Rudzītis
adventistu draudzes
mācītājs

Tas nav TAVS VĪRS

Mūsu mainīgajā un dinamiskajā laikmetā bieži tiek uzdoti jautājumi, vai ģimene kā attiecību modelis nav izsmēlis savas iespējas? Vai laulībai ir kāda nozīme? Vai ir svarīgs šis ieraksts pasē? Vai ir kāda nozīme laulību apliecībai, jo tāpat notiek šķiršanās? Un izskatās, ka viena cilvēka mūžs bieži vien ir par īsu, lai patstāvīgi tiktu galā ar šo būtisko tēmu. Kas Bībelē teikts šajā sakarā?

Jēzus un samariete

Lūk, kāda epizode no Jēzus sarunas ar samariešu sievieti: „Tad Viņš tai saka: “Ej, sauc savu vīru un nāc šurp!” Sieva Viņam atbild: “Man nav vīra.” Jēzus viņai saka: “Tu pareizi esi sacījusi: man nav vīra, – jo pieci vīri tev ir bijuši, bet, kas tev tagad ir, tas nav tavs vīrs. Šai ziņā tu esi runājusi patiesību.”” (Jāņa 4:16-18) No šī dialoga var saprast, ka samariešu sieviete pēc vairākām precībām atkal ir attiecībās, bet bez saistībām, kā šodien saka, „boyfriend”. Par to, ka šo divu cilvēku kopdzīve nav saskaņā ar apkārtējās sabiedrības pieņemtajām tikumiskajām un reliģiskajām normām, liecina sievietes izvē-

lētais laiks, lai dotos pēc ūdens uz aku. Tā ir pusdienu. Šajā laikā ir viskarstākā saule, tāpēc šajā laikā pie akas ir vismazāk cilvēku. Kāpēc tad precības bija pieņemamais veids, kā uzsākt kopdzīvi?

Laulība – derības attiecības

Dievs caur pravieti Maleahiju izteica priesteriem nopietnus aizrādījumus par to, ka viņu kalpošana nav pieņemama. Un viens no aizrādījumiem attiecas uz priesteru nepieņemamo attieksmi pret savām sievām: „...Es nevaru vairs mierīgi uzlūkot ēdamo upuri, nedz arī saņemt ko patīkamu no jūsu rokām. Un tomēr jūs prasāt: kāpēc tas tā? – Tāpēc,

ka Tas Kungs ir bijis par liecinieku tev un tavu jaunības gadu sievai, kuru tu tagad esi atstūmis un ienīsti, kaut viņa bija tava līdzgaitniece un tavas pašas derības sieva.” (Mal 2:13, 14) No šī Bībeles teksta izriet daži secinājumi attiecībā uz laulību:

- Precēšanās nav vienkārši sākšana dzīvot kopā.
- Vīrietis un sieviete precoties slēdz derību, kuras pamatā vienmēr ir solījums.
- Dievs ir liecinieks šādam pasākumam.

Šeit ir arī atbilde jautājumam, vai laulību apliecībai ir kāda nozīme? Laulību ceremonijas galvenais moments ir solī-

jums, kura esamību ieraksts apliecībā tikai apstiprina.

Laulību ceremonija Bībelē

Izlasot Bībeli no vāka līdz vākam, nepamanīju, lai kaut kur būtu aprakstīta laulību norise. Visdrīzāk tā laika gaitā ir nepārtraukti mainījusies. Arī mūsdienās dažādās pasaules valstīs pat kristiešu vidū ir atšķirīgas tradīcijas, bet nekur neiztiek bez laulību solījuma. Par Jēzu teikts, ka Viņš bija kādās kāzās Kānā. Bet Jāņa evaņģēlijā aprakstīti tikai notikumi pie kāzu galda. Par to, kā notika laulību ceremonija Jēzus laikā, mēs varam meklēt vēsturnieku aprakstos. Kaut gan nav taču svarīgi, kāda bija forma, svarīgākais noteikti bija saturs un vēl vairāk abu laulāto spēja dzīvot šajā jaunajā attiecību fāzē, kas arī nosaka attiecību ilglaicīgumu.

Attiecības mūža garumā

Kādā sarunā ar Jēzu farizeji Viņu izprašāja par iespējām šķirties. Tas ir aprakstīts Mateja evaņģēlijā 19:1-9. Izskatās, ka pamatojoties uz Mozus bauslību, viņi cerēja saņemt apstiprinājumu no Jēzus, ka šķirties „katra iemesla dēļ” ir normāli. Turpretim Jēzus paskaidroja pārprastās Mozus bauslības nozīmi, kā arī pastāstīja Radītāja sākotnējo nolūku gadījumā, kad divi kļūst viena miesa: „... ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.” (Mt 19:6)

Saskaņā ar Jēzus mācību, derības attiecībām nav beigu termiņa. Tās ir spēkā, kamēr derībā iesaistītās personas ir dzīvas. Mums ir atstātas skaistas liecības par derības attiecībām, kas ilgst mūža garumā. Piemēram, starp Dievu un Noasu, Dievu un Ābrahamu, Naomi un Ruti un vēl daudzas citas. Līdzīgi arī laulības solījuma noslēgumā ir vārdi „kamēr jūs abi dzīvosiet” vai „kamēr nāve mūs šķirs”. Kāds mācītājs, redzot mūsdienu bezcerīgo situāciju laulību šķiršanas ziņā, lai neprasītu no jaunlaulātajiem „neiespējamo”, šos solījuma vārdus aizstāja ar tekstu „kamēr mīlestība nenomirs”. Lai cik tas moderni neizklausītos, tas, protams, ir tālu no bībeliskās izpratnes par to, kas ir mīlestība un laulība.

Ir redzētas daudzas fotogrāfijas, kurās centrā ir gados vecāks pāris un ap viņiem ir daži bērni, znoti un vedeklas, vairāki mazbērni un dažreiz pat daudz mazmazbērnu. Tas ir ne tikai skaisti. Tur ir spēks. Tur ir liecība par kopā pārdzīvotajām grūtībām. Tur ir liecība

par kopā izcīnītajām uzvarām. Ja tev nav bijusi iespēja būt šādas fotokartīņas dalībniekam, tad sāc to veidot. Un, ņemot vērā cilvēka mūža īslaicīgumu, tu vari drīz vien izrādīties kāda foto centrā kopā ar savu dzīvesdraugu, un jums apkārt būs ...

Bauslis

Starp Dieva dotajiem desmit baušļiem ir arī kāds, kurš runā par laulības tēmu: „Tev nebūs laulību pārkāpt.” (2.Mozus 20:14) Ar šo bausli Dievs nosaka seksuālo attiecību robežas, un ne tāpēc, lai ierobežotu un aizliegtu kaut ko labu. Gluži otrādi, lai to labo, ko ir paredzējis Dievs, cilvēks varētu saņemt pilnā mērā. Seksa autors ir Dievs. Tā ir Viņa ideja. Viņš to ir pa-

Zinot Dieva pretinieka nodomus mūs atsvešināt no Viņa, ir saprotama velna vēlēšanās izkropļot šo attiecību modeli.

redzējis vīram un sievietei, lai viņi varētu iepriecināt viens otru, gūt baudu (Sal. pam. 5:18-19), piedzīvot īpašu tuvību un radīt bērnus. Sekss, kas ir ārpus laulības, ir nelegālais sekss. Pat tad, ja vienkārši ilgi dzīvo kopā. Pat tad, ja gultā apķērušies sola viens otram mīlestību uz mūžu. Atturība no seksuālajām attiecībām līdz laulībām ir svarīga, jo katram ir normāla vēlme apprecēt nevainīgu sievu/vīru. Mēs esam radīti seksuālajām attiecībām ar vienu cilvēku. Labā ziņa ir arī tā, ka caur Jēzu Kristu var jebkurā brīdī sākt visu no jauna. Var atgūt arī seksuālo šķīstību, kura ir pazaudēta. Dievs saka: „Es jūs slacināšu ar šķīstu ūdeni, lai jūs topat šķīsti: Es jūs šķīstīšu no visiem jūsu traipiem un no visādas jūsu elka kalpības. Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi. Es jums došu Savu Garu un jūs vadīšu, ka jūs staigāsiet Manos likumos un sargāsiet, un pildīsiet Manas tiesas.” (Ec 36:25-27) „Šī ir tā mīlestība nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet, ka Viņš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpiršanai.” (1.Jāņa 4:10)

Kalna svētrunā Jēzus padziļina šī baušļa nozīmi dziļāk par laulības pārkāpšanu fiziskā līmenī: „Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt.

Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī.” (Mt 5:27-28) Nepietiek ar ārēju savaldību. Dievs, kas redz cilvēku sirdis, vēlas redzēt arī mūsu iekšējo šķīstību.

Kāpēc laulība nav populāra?

Vēl precīzāk būtu teikt, ka laulības iestādījums kopš seniem laikiem piedzīvo dažādus uzbrukumus – homoseksualisms, gadījuma seksuālās attiecības, attiecības bez saistībām jeb, kā agrāk teica, dzīve civilaulībā utt. Kāpēc? Šķiet, ka atbilde ir pravieša Jesajas vārdos: „Jo, kā jauneklis apprecas ar jaunavu, tā tavi bērni vienosies ar tevi, un, kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tā tavš Dievs priecāsies par

tevi.” (Jes 62:5) Bībelē bieži attiecības starp vīru un sievu tiek izmantotas, lai ainotu Dieva attiecības ar Viņa ļaudīm. Zinot Dieva pretinieka nodomus mūs atsvešināt no Viņa, ir saprotama velna vēlēšanās izkropļot šo attiecību modeli. Tā ir sātana iespēja parādīt Dievu nepareizā gaismā un nonicināt Viņa beznosacījumu mīlestību pret mums. Tas ir veids, kā sagādāt cilvēkiem ciešanas, lai pēc tam tajās vainotu Dievu.

Noslēgums

Lasot Bībeli, ir pavisam skaidrs, ka Dievs vēlas mūsu laimi, cik tas ir iespējams, jau tagad un vēl vairāk, kad būsīm ar Viņu mūžībā. Novērojumi rāda, ka cilvēkam visvairāk prieka sagādā tieši labas attiecības. Dievs savā gudrībā piedāvā laulību kā derības attiecības, nevis kā īstermiņa līgumsaistības ar nosacījumu, kamēr mums abiem labi. Jebkurā gadījumā ir izvēle. Arī attiecībā uz laulību izvēle būs atšķirīga tam, kurš mīl Dievu, un tam, kurš savu dzīvi veido, nerēķinoties ar Viņu. Un, kam tas vēl iespējams, nepalaidīsim garām vienu no būtiskākajiem soļiem uz sākārīgu kopdzīvi laulībā, kas dota Dieva ļaudīm, un tas ir – pirmslaulību konsultācijas!

KO DARĪSIM JŪNIJĀ? TEV IR DAUDZ IESPĒJU!

Šī gada 9. jūnijā arēnā Rīga notiks Baltijas Jauniešu festivāls – lielākais ticību apliecināšanas mūzikas festivāls Baltijā. Aizraujošu mūziku 7 stundu garumā tajā nodrošinās grupas Newsboys, The Parachute Band, Maikls W. Smits, kā arī daudzi Latvijas un mūsu kaimiņvalstu mākslinieki, Rīgā pulcējot tūkstošiem jauniešu no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Festivālu rīko Baltijas valstu baznīcas sadarbībā ar Billija Grehema Evanģēlisko asociāciju (BGEA) no ASV. Festivāla galvenais mērķis ir iepazīstināt jauniešus ar pozitīvu vēsti par cerību, kas balstīta vēsturiskās kristīgās vērtībās, kā arī rosināt pozitīvas pārmaiņas daudzu jauniešu dzīvēs. Baltijas Jauniešu festivāls ir bezmaksas – dalībnieki var rezervēt savas sēdvietas festivāla mājaslapā www.BYF2012.lv

Ir pienācis laiks pirmajam BGEA rīkotajam jauniešu mūzikas festivālam Eiropā – „Baltijas Jauniešu festivālam”! Nepalaid garām šo unikālo iespēju piedalīties, kad 9. jūnijā daudzas pasauleslavenas grupas kāps uz arēnas Rīga skatuves, lai nevis parādītu sevi, bet gan pagodinātu Kristu. Arī mēs ļoti cītīgi gatavojamies – katru sestdienu uzreiz pēc dievkalpojuma Bībeles studiju (sabatskolas) vietā mēs draudzei rīkojam FM419 kursu (Follow Me (Seko man): Mateja ev. 4:19), kuru pasniedz mācītājs Ivo Roderts... un arī Evija mazliet. Kāpēc visai draudzei? Jo tēmas, kas tiek mācītas šajā kursā, manuprāt, ir jādzird ikvienam. Kurss nav domāts tikai jauniešiem vai tiem, kas vēlēties būt padomdevēji festivāla laikā. Tas, kas tiek stāstīts un mācīts šai kursā, ir principi, ko mums visiem jau vajadzētu zināt, bet, kā tas dažkārt gadās, mēs vienkārši un pašu galveno mēdzam nolikt malā vai pat atļaujamies piemirst. Tāpēc, manuprāt, ir tik ļoti svarīgi to reizēm atkārtot un ļaut šai vēstij atkal no jauna sevi uzrunāt. Kursā ir iespēja uzzināt par kristīgajām pamatvērtībām un principiem, kā arī pārdomāt veidus, kā sniegt konsultācijas un dot padomus cilvēkiem, kas nolēmuši pievērsties kristietībai.

Uz šiem kursiem nāk kristieši arī no citam draudzēm. Liepājas sv. Trīsvienības katedrāles luterāņu draudzes mācītājs īpaši sūta savus draudzes jauniešus uz šiem kursiem. Mēs arī kopā ar viņiem plānojam organizēt braucienu uz Jauniešu Festivālu Rīgā 9. jūnijā.

Evija Roderte

PAR TEVI SAMAKSĀTS

NEWSBOYS • MAIKLS V. SMITS • VĒSTNIECĪBA
PARACHUTE BAND • GYVAI • REBEKA KONTUS

BALTIJAS JAUNIEŠU FESTIVĀLS

9.
JŪNIJĀ

14.00 UN 20.00
ARĒNĀ RĪGA

REZERVĒ SAVU VIETU WWW.BYF2012.LV

KĀRSAVAS CM DZIRKSTELE

„Kas tie tādi – Ceļa Meklētāji?”

„Ko viņi dara? Kam mums viņi ir vajadzīgi?”

Uz šiem un daudziem citiem jautājumiem 2009. gada jūlijā uz Ceļa Meklētāju nometni Gramzdā atbildes devās meklēt ceļotāju pulciņš no Kārsavas. Kāda drosmīga un apņēmīga mamma sasēdināja bērnus mašīnā un devās pretī nezināmajam. Šī nometne bija piedzīvojumiem, pārbaudījumiem un Dieva svētībām bagāta – vēlmi kristīties izteica 5 bērni, ko 3 arī izdarīja. Bērnu sirsnīgās patiesi tika ielikta dzirkstelīte – „mēs gribam būt Ceļa meklētāji!” Un tā 2010. gada 23. janvārī ar Cēsu CM kluba „SADRAUDZĪBA” līdzdalību tika oficiāli dibināts Kārsavas CM klubs „DZIRKSTELE” un uzņemti četri pirmie Ceļa meklētāji. Visgaidītākās, protams, ir vasaras nometnes, bet, lai uz tām nebūtu kauns braukt, gada laikā ir čakli jādarbojas – jāstudē Bībele, jāapgūst klases viela, jāmacās arī praktiskas lietas, lai

iegūtu nozīmītes.

Mūsu klubīnā jau ir arī savas „tradīcijas” – piedalīšanās ADRA’s rīkotajās labdarības akcijās. Pirmajā gadā cilvēku atsaucība nebija liela, bet pagājušogad apdāvinājām 150 bērnus no Kārsavas novada. Dzirkstelēni jau otru gadu piedalījās festivālā „VARAVĪKSNE” – gatavoja priekšnesumus un darbojās līdzī. Ar prieku tiek gatavotas mīlas dāvanīņas draudzes locekļiem dzimšanas dienās, kā arī bērni centīgi macās un tamborē skaistus rotājumus, lai iepriecinātu visas māmiņas, vecmāmiņas un vecvecmāmiņas Mātes dienā. Jo sagādāt prieku citiem – tas ir forši!

Šogad „DZIRKSTELĒ” ir sagaidāms vēl viens priecīgs notikums – jaunu biedru uzņemšana. Vēlmi pievienoties Ceļa Meklētāju saimei ir izteikuši 5

bērni, divi no tiem ir ludzānieši – labs pamats CM kluba izveidei šajā pilsētā. Bet visi šie nākotnes plāni un nodomi ir nolikti Dieva priekšā un uzticēti Dieva vadībai, jo – „ne ar spēku, ne ar varu, bet ar Svēto Garu” – tāda ir mūsu devīze. Nenovērtējams ir visas draudzes kopumā, gan katra draudzes locekļa un katra bērna vecāka atbalsts un sapratne, jo šodienas bērni ir rītdienas jaunieši un parītdienas pieaugušie – tā tad mūsu nākotne. Liels paldies jums, mīļie, par to! Lai Dieva žēlastība un mīlestība ik brīdī ir uz jums!

Ruta Nagļa,
Kārsava

ZIŅOJUMI

Adventistu Baltijas Jauniešu festivāls – “Sanāksim kopā!”

Draudze bez jaunatnes ir draudze bez nākotnes. Jaunatne bez draudzes ir jaunatne bez nākotnes.

/Ap.d. 2:46-47/

Viesis – ĢK Jauniešu vadītājs – Gilbert Cagy

Rīga, 16. – 17. jūnijs.

Šī nedēļas nogale būs lieliska iespēja sanākt kopā visiem adventistu jauniešiem no trim Baltijas valstīm – Igaunijas, Latvijas un Lietuvas. Mēs visi tiekamies Rīgā, lai slavētu Dievu, pavadītu laiku savstarpējā sadraudzībā, pārdomās par mūsu identitāti un draudzes vīziju, un misiju. Turklāt šis būs arī vēsturisks notikums – šajās dienās kopā ar mums būs Ģenerālkonferences Jauniešu Vadītājs Gilbert Cagy. Tātad, ja Tev ir vismaz 16, ja Tev rūp jaunieši un viņu loma mūsu draudzē – nāc!

Papildus informācija par pasākuma plānu un norises vietām tiks izziņota drīzumā. Noteikti atnāc, būsim kopā!

Baltijas Jauniešu vadītājs – Giedrius Rimša

Ikgadējais Jāņu plostu brauciens jauniešiem notiks **22.-24. jūnijā**. Plostots tiks piektdien un svētdien, bet sabatā būs pašiem savs brīvdabas dievkalpojums. Šoreiz plostosim pa Gauju. Sākums netālu no Valkas, noslēgums Strenčos.

Organizē: Rīgas 1. draudzes Jauniešu nodaļa

Dalības maksa: ziedojumi – gan graudā, gan naudā.

Vietu skaits ierobežots!

Pieteikšanās un sīkāka informācija:

davis.priede@rtu.lv

vai 26728816

Dāvis Priede

...

Jauniešu Rallijs – 30. jūnijs Saldū. Tāpat kā iepriekš: kopīga muzicēšana, sarunas, spēles, dievkalpojumi. Tā ir iespēja mūsu jauniešiem sniegt priecīgus brīžus Saldus pilsētas jauniešiem un bērniem, kuri uz pasākumu tiks uzaicināti. Parādīsim, cik draudzīgi ir kristieši!

ES ESMU LABAIS GANS

Mamma: Krū, vai atceries, mēs runājām par to, ka JĒZUS var būt gan Gaisma, gan Ceļš, Gan Labais Gans un tu to nekādi nevarēji saprast?

Krū: Jā, to ir tiešām grūti aptvert, kā tas tā var būt.

Mamma: Vai tu, Krū, gribi dzirdēt par kādu notikumu, kurš tev pastāstīs, cik svarīgi ir pazīt Jēzu kā labo Ganu, un cik bīstama dzīve ir būt projām no JĒZUS, cik nedroši ir pazaudēt draugus, kuri JĒZU mīl.

Krū: Esmu gatavs klausīties!

Mamma: Labi, tad klausies kādu notikumu, par kuru uzzināja arī tie bērni, kuri bija šogad festivālā „Varavīksne”.

Krū: Nu, ja, es jau tur nebiju. Būtu gan interesanti paklausīties!

Stāstiņš

Kādā jaukā vasaras rītā gar meža pļaviņu pastaigājās Lapsa un Vilks.

Vilks, braucīdams tukšo vēderu drūmi sacīja: Esmu tik izsalcis! Ai, kā derētu tikt pie kāda dūšīga muļķa jēra!

Lapsa: Jā, būtu gan labi! Bet tas nav viegli. Viņus visus apsargā Gans. Tas ir uzticīgs un drosmīgs. Zina katru savu aitiņu vārdā, sargā to, un no acīm neizlaiž.

Vilks: Tas padara mūsu darbiņu visai grūtu.

Lapsa: Vienīgā cerība, ka kāds muļķa jērs atdalītos no bara. Tas mums būtu gards kumosīņš!

Vilks: Tas gan, bet kā to panākt? Trakoti gribas ēst!

Lapsa: Vēl nezinu. Drusciņ „jāpaštuko”!

Lapsa un vilks atgulās zālītē un sapņoja par gardām pusdienām.

Te pēkšņi parādījās Gans, kurš veda savas aitiņas ganībās.

Gans: Nu, nāciet, nāciet, mīļās, es jūs aizvedīšu uz ļoti zālainu pļaviņu. Vairs nav tālu.

Aitiņas paklausīgi sekoja ganam, taču viens jēriņš, noguris un neapmierināts, atpalika no bara un apsēdās uz akmens.

Dumpīgais jērs: Nekur es vairs netaisos iet! Man apnikusi tā staigāšana kopā ar visu baru pakaļ ganam. Esmu noilgojies pēc brīvības!

Aitiņa, kura visu laiku bija gājusi kopā ar dumpīgo jēru, mēģina to pierunāt doties tālāk: Nē, nu kā tu vari tā runāt! Mūsu Gans ir tik brīnišķīgs! Atceries, es vakar atsitu kāju pret aso akmeni. Gans mani gandrīz visu dienu nēsāja uz savām rokām, viegli šūpodams un maigi žūžodams jauku cilvēkdziesmu. Un kad Viņš paskatījās uz mani, viņa skatiens bija tik silts un draudzīgs...

Nē, neviens jērs nekur nevar būt tik laimīgs kā līdzās savam labajam Ganam!

Dumpīgais jērs: Tu tā runā vienkārši tāpēc, ka esi sapņotāja un romantiķe!

Bet man patīk praktiska un patstāvīga dzīve! Nevis vazāties jums, visām aitām līdzī, it kā man pašam nebūtu smadzenes!

Bet man ir! Un es netaisos vairāk vilkties jums visiem līdzī!

Lūk, tā!

Divi mazi, draiski jēriņi noklausījušies aitiņu sarunā, nebēdīgi iesaucās: Mēs arī paliksim kopā ar tevi! Mums arī dikti patīk neklausīt! Nu tik sāksies brīnišķīga dzīve!

Paklausīgā aitiņa vēl aizejot noteica: Nepalieciet gan te vieni paši! Bez Gana ir ļoti bīstama dzīve!

Dumpīgais jērs neapmierināts atteica: Ko nu stāsti! Redzēsi, mums klāsies labāk par visiem!

Jā, jā, labāk par visiem! – priecīgi lēkādami, sauca arī mazie nerātņi.

To visu, zālītē guļot, noklausījās Vilks un Lapsa. Abi zaglīgiem soļiem pienāca pie jēriņiem.

Lapsa glaimīgā balstiņā uzrunāja Dumpīgo jēru: Protams, protams! Tu pareizi, ļoti pareizi prāto! Ak, mazie, mīļie, treknie gudrinieciņi! Vazāties kopā ar veselu aitu baru! Cik tas ir pazemojoši! Uz katru svilpienu un saucienu sekot Ganam! Cik bezpersoniski!

Nāciet, mēs jūs aizvedīsim pilnīgi pretējā virzienā, pretī brīnišķīgai neatkarīgai dzīvei! Pretī brīvībai! Jūs taču ilgojieties

pēc brīvības, vai ne?
 Dumpīgais jērs : Nu, jā, ilgojamies gan.
 Vilks: Tad tik nāciet, mīļie, mums līdz!
 Lapsa aplika roku ap plecu dumpīgajam jēriņam un veda to projām, pilnīgi pretējā virzienā no aitu bara. Labu laiciņu gājuši, ceļinieki apstājās drūmā un tumšā meža ielokā.
 Dumpīgais jērs nekādas briesmas neapjauzdams, priecīgi sprinģodams, sauca: Es tā priecājos par savu brīvību! Esmu ticis vaļā no tā jēru bara! Neviens neblēj ausīs! Neviens neplūc manu zāli! Neviens negrūstās!
 Mazie nerātņi priecīgi lēkāja līdzī.
 Vilks, iztīdams milzīgu striķi, aicināja jēriņus: Nāciet nu, jaunie draugi! Tūlīt varēsiet sākt baudīt savu jauno dzīvi!
 Lapsa, laipni pievedot divus jēriņus pie vilka, piebilda: Žēl tikai, ka pavisam neilgu laiciņu!
 Vilks, salikdams jēriņus ar mugurām kopā, sacīja: Bet vispirms mēs jūs tā drusciņ piesiesim! Un tūlīt sāka tīt striķi apkārt samulsušajiem jēriņiem.
 Lapsa, maigi pabūzinot jēriņus, mierinošā balsī sacīja: Jā, jā, piesiesim. Pavisam drusciņ! Kamēr salasīsime malciņu! Kamēr iekursim uguntiņu!
 Tikmēr vilks cītīgi sasēja Dumpīgo jēru un vienu no maza-jiem nebēdņiem. Maliņā pabēdzis otrs mazais jēriņš, briesmas apjauzdams, aizmuka.
 Vilks to pamanījis, noteica: Lai tik skrien. Mums, Lapsiņ, pietiks arī ar šiem diviem treknajiem dumiķīšiem.
 Dumpīgais jērs, saprazdams, ka nu gan nav labi, izmisis iesaucās:
 Ko jūs darāt? Jūs taču solījāt brīnišķīgu dzīvi!
 Vilks, mierīgi sienot pēdējo mezglu, piekrītoši atbildēja: Nu ja, ka brīnišķīgu! Tikai ne jau tev, dumiķīt, bet mums! Iesim, Lapsiņ, salasīsime malciņu. Cepetis ir kārtīgi sasiets, tas nekur vairs nespruks.
 Un Lapsa ar Vilku aizgāja.
 Pār dumpinieka vaigiem sāka ritēt lielas un skumjas asaras.

Viņš atcerējās tos jaukos mirkļus kopā ar Ganu un citiem jēriem. Jautro sprinģošānu, atpūtu mīkstajā zālītē un tās reizes, kad Gans, ganāmpulku sargādams, drosmīgi bija patriecis projām katru, kas gribējis uzbrukt viņa aitiņām. Patiesībā jau priecāties un brīvību baudīt pie Gana varēja cik uziet. Un vēl – tā bija dzīve pilnīgā drošībā, pēc kā nelaimīgais jērs šobrīd tik ļoti ilgojās.

Smagi nopūties, Dumpīgais jērs sacīja: Es esmu gan viens nelaimīgs muļķa jērs!

Mazais jēriņš caur asarām piebalsoja: Kāpēc es paliku kopā ar tevi! Pie Gana tagad es būtu pilnīgā drošībā. Nu man brīvība beigsies vilkam vēderā! Tie abi mūs aprīs kā ogu!

Pēkšņi caur draudīgi šalcošo koku skaņām nelaimīgie gūstekņi izdzirdēja tik mīļos un pazīstamos Gana soļus. Pēc mirkļa no koku biezokņa parādījās mazais aizbēgušais jēriņš un Gans.

Re, kur viņi ir! – iesaucās Mazais jēriņš

Gans, laipni smaidot sacīja: Paldies, mazais. Nu, mani mīļie brīvības baudītāji! Kā tad jums patīk jūsu jaunā dzīve?

Mazais jēriņš nelaimīgi iebļējās: Galīgi nepatīk!

Dumpīgais jērs tam piebalsoja: Nemaz nepatīk! Glāb mūs, lūdzu.

Gans, maigi noliecies pie saviem jēriņiem, sacīja: Tāpēc jau esmu atnācis, mazie muļķīši! Lai vestu jūs mājās. Ja tikai paši to gribat.

Mazais jēriņš nepacietīgi sauca: Ļoooooti gribam!!!

Gans atraisīja virves un atbrīvoja nelaimīgos gūstekņus.

Dumpīgais jērs, pilns pateicības, sacīja Ganam: Piedod, lūdzu, mums. Es tagad zinu, ka nekur nav tik labi un droši kā pie Tevis! Un arī patiesa brīvība nav citur nekur!

Labs gans atdod savu dzīvi par aitu. Jēzus atdeva savu dzīvi par mums veidā, kādā mēs pat nevaram iedomāties. Vai tu pazīsti Labā gana – Jēzus balsi? Vai tu seko viņa piemēram?

Aizpildi brīvās vietas uz svītriņām ar burtiem, kas latviešu alfabētā atrodas pirms norādītajiem burtiem! To paveicot, tev sanāks pants no Bībeles, kas stāsta par Labo ganu.

Alfabēts: A, Ā, B, C, Č, D, E, Ē, F, G, Ģ, H, I, Ī, J, K, Ķ, L, Ļ, M, N, Ņ, O, P, R, S, Š, T, U, Ū, V, Z, Ž.

 Ē Š Ē Š N Ū Ļ C Ī Š Ģ Ņ Š

 Ļ C Ī Š Ģ Ņ Š U E P E

 Š Z Ū E Ž J Z J C Ū R S

 Š Z B N Z J N

Intervēja Vija Mežīte
adventistu Cēsu draudzē

MĀJUPCEĻŠ

Drīz apritēs 50 gadi, kopš kādreizējais komjaunatnes sekretārs Jānis Mežciems izteica vēlēšanos kristīties. Sludinātājs vilcinājās, prasīja uzrakstīt rakstisku lūgumu, ka šis ir brīvprātīgs, apzināts lēmums. Vēlāk draudzei Cēsis pievienojās arī mamma, kas bija luterāne. Bet brālis bija kristījies jau pirms tam. Jāņa mūža aizraušanās ir bioloģija.

Kādas ir tavas bērnības atmiņas?

Tā ir dzimtā sēta, bērzu zaļums pavasara jaukumā, cīruļu trallināšana no zemes, ceļoties augšup, dzērviu klaigas, siena vāli vasaras plaukumā, kviešu un rudzu statīņi rudens pusē, kulšanas talkas un apcirkņi ar graudiem. Pāri bija tēva praktiskā, lietišķā domāšana un manas mammas rūpes par visu nepieciešamo ikdienā, bet dziļākās pārdomas saistījās ar mammas garīgajām dziesmām, īsām, klusām lūgšanām un savādu spīdumu viņas sejā. Likās, ka viņa bija sarunājusies ar kādu neredzamu Būtni, kādu man nezināmu Personu.

Kāda bija Tava pirmā iepazīšanās ar Bībeli?

Otrais pasaules karš – uzlidojumi, gaisa kaujas, krievu armijas divplāksņi – naktīs izpletņos tika frontes tuvumā izkārti „lukturi”. Kad pierima kara troksnis, tikai zemu lidojošie krievu armijas „bumbu nesēji” ar nāvīgām kravām devās rietumu virzienā. Frontes līnija pavirzījās aiz Cēsīm – pie Mores un Nītaures. Mēs varējām atgriezties dzīvojamajā mājā un savākt pāri palikušo iedzīvi. Pirmais, ko darīju, savācu visas vēl atlikušās grāmatas. Mamma ļoti priecājās, ka bija saglabājusies Jaunā Derība un dziesmu grāmata. Es redzēju, kā viņa šos dārgumus noglabāja drēbju skapī starp vilnas segām. Manā pārziņā nonāca „Ticības mācība” draudzes skolām. Trūka pirmo 10 vai 15 lappušu, kā arī nebija grāmatas beigas. Tā man kļuva par „ābeci” un pirmo lasāmo grāmatu.

Kādu iespaidu uz Tevi atstāja „Ticības mācības” grāmata?

Man liekas, ka vispirms apguvu veco druku; ar jauno nebija nekādu grūtību. Man bija 8 gadi; tobrīd par skolā iešanu nebija ko runāt. Visu nepieciešamo apguvu mājās – arī ģeogrāfiju, dabas zinības, matemātiku, pat ģeometriju un vienkāršākos algebras uzdevumus.

Mani aizkustināja stāsti par Mozu, Samuēlu, Dāvidu, Absalomu, Salamanu. Pie katra stāstiņa bija ļoti vienkārši attēli un izteismīgi zīmējumi. Vēl tagad acu priekšā stāv Mozus ar akmens plāksnēm un ar Dieva pirkstu iegravētie desmit baušļi. Īpaši saistoši, bet ne pilnīgi izprotami bija Jaunās Derības stāsti un attēli.

Vai Tev ir kāda neparasta „tikšanās” ar Bībeli?

Tas notika neparasti. Tas nebija tā, kā darām ikdienā – paņemam no plaukta, atšķiram, pētām vai arī gribam atcerēties kādu iepriekš lasītu domu Bībelē.

Pagastā, tolaik ciemā, bija pamatskola. Bija rīkojums „no augšas” – izņemt no skolas bibliotēkas visas tur agrāk esošās grāmatas, pat daudz nešķīrojot, un tur ievietot „padomju literatūru”. Tādā veidā grāmatas nonāca skolas malkas šķūnītī ar mērķi tās sadedzināt. Šo rīkojumu izpildīja skolas pārzinis, protams, nesteidzoties tās sadedzināt. Mans klases audzinātājs, vecās paaudzes skolotājs, atļāva tās nest uz māju un lasīt. Tā ne vienu vien reizi sakrāmēju savu lielo vācu

patronsomu pilnu ar grāmatām un devos 7 km tālajā ceļā uz mājām. Šī soma bija ietilpīga un 3 gadus man derēja kā skolas soma.

Vasarā, ganot govīs Gaujas senlejas plāvās un ganībās, bija daudz brīva laika. Lasīju visu, ko biju atnesis mājās no skolas. Skolas šķūnīša augšējā plauktā, kuru no zemes nevarēju aizsniegt, ievēroju kādu grāmatu tumšos vākos ar krustu uz vāka. Noprāt, ka skolas pārzinis to bija nolīcis atsevišķi, negribēdams, ka kāds to sadedzina. Tā bija Ernesta Glikas tulkotais „Vecās un Jaunās Derības Testaments tām latviešu draudzībām”.

Tanī laikā mans vecākais brālis, nezin no kurienes dabūjis, lasīja garīga satura grāmatas. Labi atceros kādu no tām – „Pasaules problēmu atrisinājums”. Kādu dienu viņš man jautāja: „Vai Tu zini, kur var dabūt Bībeli?” Man divreiz nebija jāsaka. Nākošajā dienā gāju uz skolas šķūnīti ar satraukumā drebošu sirdi. Vai tā vēl tur būs? Jā, bija, un es to ātri ieliku patronsomā – lieta darīta. Tā bija mana pirmā „tikšanās” ar pilnu Bībeli. Atceros, ka tā sākās ar 1. Mozus grāmatu un beidzās ar Jāņa Parādīšanas grāmatu. Tiesa, tā arī beidzās mana pirmā neilgā „tikšanās”. Bet tā bija pirmā un ne vienīgā.

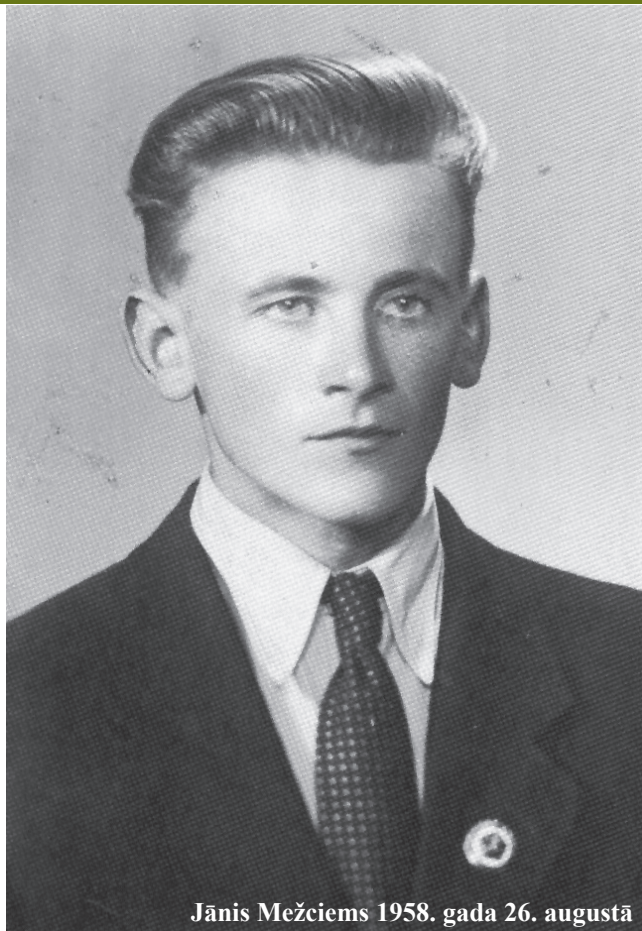

Mārīte un Jānis Mežciemi 2011. gadā

Laiks nestāvēja uz vietas. Biju beidzis pagasta pamatskolas 4. klasi, un ceļš veda tālāk no dzimtās mājas. Mans moto – „Es gribu kāpt kalnā visaugstākā”, – protams, zinību apgūvē. „Ne spēka man pietrūks, ne bail man no kā.”

Kā Tev veicās – vai kā Vilim Plūdonim?

Tālāk mans dzīves ceļš – arvien tālāk no vecāku mājām. Par to ne sevišķi labprāt gribu stāstīt. Tikai reizi nedēļā aizgāju uz mājām. Gāja gadi, mācījies Cēsu pilsētas pamatskolā. Tas bija skolotāju pāris Ēvalds un Anna, kas mani vēl vairāk ieinteresēja par dzīvo dabu – augu un dzīvnieku pasauli. Daudzas ekskursijas pa pilsētas apkārtni, mikroskopi, herbāriji, akvāriji. Bija daudz interesanta un derīga. Ar laiku kļuva par skolas vadošo naturālistu. Viss bija labi un tomēr... ne tik labi. Abi skolotāji kļuva man par labiem draugiem. Kā es šobrīd noprotu – viņi bija evolucionisti. Varbūt tas man tā šobrīd liekas. Tomēr ne vienu vārdu vai izteicienu pret Dievu nedzirdēju. Es sāku lasīt lekcijas skolā par dabu – augu un dzīvnieku izcelšanos. To sagatavoju uz evolūcijas teorijas grāmatu pamata. Tā mans ceļš nemanot gāja prom no Dieva. Kuru dienu tas notika – nav iespējams noteikt.

Jānis Mežciems 1958. gada 26. augustā

Kāds gadījums lika Tev apstāties un padomāt?

Reiz, kad biju lasījis lekciju par zemes izcelšanos un dzīvības rašanos uz zemes, notika kaut kas negaidīts. Lekciju klausījās kāda ticīga meitene no kaimiņu pagasta. Droši vien viņas ģimenē ticība Dievam tika mācīta un vērtēta. Pēc lekcijas viņa pienāca man klāt un diezgan skaļi teica: „Tu esi stulbs. Stulbeni, vai tu arī saproti, ko tu runā?” Viņa atklāti, nemaz nebaidoties, skaidri pateica, ka esmu Dievu izslēdzis no savas dzīves. Tas bija drosmīgi no viņas puses. Sekas varēja būt represijas attiecībā uz meitenes vecākiem un ģimeni. To nekādi nevaru aizmirst.

Tomēr mans ceļš veda tālāk no tēva mājām, no Dieva, – neziņā un neizpratnē.

Kā tēvs un māte kā kristieši izturējās pret Tevi?

Zinu, ka mana mamma vēlējās, lai es ietu pa Dieva nosprausto ceļu. Viņa ļoti vēlējās, lai es tāpat kā mani brāļi tiktu iesvētīts draudzē.

Tēvs attiecībā uz evolūciju skaidri pateica, vadoties no dzīves pieredzes, ka zirgs vienmēr ir bijis zirgs un gotiņa vienmēr būs gotiņa; priedei vienmēr būs priedes čiekuri ar priedes sēklām. Priede nekad neklūs par egli kāda tur lēcienveida gadījumā, kā to māca evolūcija un akadēmiķis Lisenko. Viņš arī skaidri pateica, ka tādiem zinātniekiem būtu labāk, ja viņi ietu cirst mežā kokus vai audzētu lopņus.

Tiesām mana tēva vārdi bija gandrīz vai pravietiski. Akadēmiķim T. Lisenko vēlāk atņēma viņa zinātnes grādu, un sava mūža atlikušo daļu viņš nodarbojās ar zirgu audzēšanu.

Vai Tava evolucionista pārliecība Tev bija vēl arvien?

Jā, mana dzīve bija pretrunu pilna – neatrisinātā un neizprotamā kļuva arvien vairāk, taču veselais saprāts ņēma virsroku. Pētot augu fizioloģiju, atklājās aizvien jaunas un brīnīšķas lietas. Ģenētika un selekcija – jā, tās bija un ir joprojām brīnīšķas zinātnes jomas. Tik ļoti daudz klonu pat vienai ābeļu šķirnei. Mutācijas, aklimatizācija, mainība

sugas robežās. Mani evolūcijas pamati pamazām sabruka un uz visiem laikiem. Tomēr palika dzīves pamatjautājums.

Kāds tas ir?

Kāda ir cilvēka un tajā pašā laikā arī mana dzīves jēga un sūtība? No kurienes nāku un uz kurieni eju? Vai cilvēks piedzimst tādēļ, lai īsu brīdi censtos, pūlētos – varbūt pat sasniegtu slavas un zinātnes kalngalu un pēc tam aizietu no dzīves kaut kur nebūtībā? Vai tiešām ir kaut kas aiz nāves robežas?

Kad Tu pirmo reizi lūdzi Dievu un kā tas iespaidoja Tavu ticību?

Labi atceros, kaut tas bija sen. Tad es vēl nebiju kristietis. Mana mamma bija uz miršanu. Bija iekšēja asiņošana. Mēs ar kolhoza priekšsēdētāju viņu, segā ietītu, iecēlām „bobikā” un aizvedām uz slimnīcu. Kad pēc pāris dienām apmeklēju mammu slimnīcā, nebija uzlabojuma viņas veselības stāvoklī. Pajauna dakterīte mani pasauca sānis un klusi teica, ka neesot nekādu cerību. Viņa lūdza, lai paaicinu savus brāļus, lai arī viņi pasteidzas atvadīties no savas mammas. Ko darīju? Protams, to arī palūdzu brāļiem izdarīt. Aizgājis mājās, vakarā teicu: „Ja Tu esi Dievs, dari tā, lai viņa paliek dzīva un tiek mājās, kaut arī kopjama un aprūpējama. Tā ir mana vienīgā vēlēšanās un mans vienīgais lūgums Tev, Dievs.” Klusībā pie sevis piebildu: „Zinu, ka Tu esi.”

Pēc 2 dienām gāju uz slimnīcu. Mamma sēdēja gultā, lai gan atradās pieslēgta pie sistēmas. Vēl pēc dažām dienām apmeklēju mammu – viņa jau pusdienoja. Jautāju dakterītei, ko tas viss nozīmē. Viņa klusēja un pēc brīža piebilda, ka viņas ārsta praksē šāds gadījums neesot bijis. Viņa neko nesaprata, jo visas mammai izdarītās analīzes uzrādīja normālu veselības stāvokli, atbilstošu viņas vecumam. Līdz ar to daktere aicināja meklēt transportu un vest mammu mājās. Nākošajā dienā, protams, sameklēju taksometru, pateicos dakterītei un bijām ceļā uz mājām. Jāsaka, ka to visu sapratu tikai vēlāk. Tā mana mamma vēl nodzīvoja viņai atvēlētos apmēram 10 gadus vai arī vēl vairāk. Tā bija mana pirmā lūgšana – atbildēta lūgšana.

Mana sirds pildās ar pateicību, kad vien par to domāju vai to atceros.

Kas izmainīja Tavu dzīvi uz visiem laikiem?

Kādu dienu manās rokās nonāca jau pazīstamā grāmata tumšos vākos „Vecās un Jaunās Derības testaments tām latviešu draudzībām”. Jā, tā pati, kuru pārnesu mājās no pagasta pamatskolas pirms apmēram 18 gadiem. Tā ir tā pati – daudz lasītā, mīlētā un varbūt pat ienīstā grāmata. Tanī bija daudz pasvītrojumu un citu atzīmju uz malām gandrīz katrā lappusē.

Katru brīvu brīdi pat petrolejas lampas gaismā to lasīju līdz vēlai naktij. Kāri tvēru katru vārdu, kas tur rakstīts. Tiešām, „Vārds ir dzīvs un spēcīgs, un asāks nekā abās pusēs griezīgs zobens”. Skaidri un nepārprotami atklāts cilvēka un dzīves mērķis un nolūks – lai zeme tiktu apdzīvota ar laimīgām būtnēm – cilvēkiem pēc Radītāja līdzības.

Vai Tu tici burtiskam radīšanas aprakstam Bībelē?

Radīšanas ziņojums ir vienkāršs, lakonisks, precīzs un nepārprotams. Radīšanas bija plānota, pārdomāta un mērķtiecīga. Tur nav nejaušības vai neskaidrības. Nepārprotami ir vārdi: „Tapa vakars un tapa rīts.” Radīšana bija 7 burtiskās 24 stundu garās dienās. Ir astronomiski laika iedalījumi kā mēneši, gadi. Nedēļa ar 7 dienām ir kā nepārprotams lieci-

nieks burtiskam radīšanas darbam 7 dienās. Te nav vietas fantāzijai vai pārpratumiem.

Augi, dzīvnieki, putni, zivis – visi tika radīti pēc savas kārtas (sugas). Gēnos un hromosomās Radītājs ielika iespēju mainīties sugas robežās, tādēļ arī dabā dzīvā pasaulē ir daudz pasugu, varietāšu, šķirņu, klonu. Gēnos iespējamas mutācijas – arī pumpuru variācijas. Ģenētikā tiek pielietota iedzimtības satricināšana, citreiz tā notiek radioaktīvo staru ietekmē.

Kā Tu raugies uz ģenētisko iejaukšanos- modificētu dzīvnieku un augu produktiem?

Iesākumā viss bija ļoti labs. Cilvēka nepaklausība ienesa visā radībā neatgriezeniskas izmaiņas. Tas tā turpinājās aptuveni 6 tūkstošus gadu, un mēs esam tur, kur esam.

Ģenētiskā iejaukšanās (ģēnu inženierija) tiek motivēta ar to, ka uzlabo augu un pat dzīvnieku produktivitāti, ražību un izturību pret slimībām un kaitēkļiem, ar to it kā uzlabojot to, ko Radītājs ir sākumā radījis. Kas attiecas uz modificēto augu barību, atsevišķos gadījumos iejaukšanās no cilvēku puses ar ģēnu pārstādīšanu var līdzināties attālai krustošanai. Katra iejaukšanās var radīt neprognozējamās sekas un seku sekas. Radītājs nav paredzējis vai plānojis šādu darbību.

Veselības klubiņa nodarbība Salacgrīvas jūrmalā 2009. g.

Kas Bībelē ir visnozīmīgākais? Ko Tu vēlies novēlēt katram lasītājam?

Gribu teikt ar apustuļa Pāvila vārdiem: „Ja man būtu visas praviešu mācības, ticība, kas spēj kalnus pārbīdīt, ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm un man nebūtu mīlestības, tad tas man nelīdz nenieka.” Ja man būtu viss, ko vien cilvēks var iegūt, bet nebūtu Jēzus, tad viss ir pazaudēts. Sadraudzība ar Jēzu Kristu caur Viņa Garu, miers ar Dievu un cilvēkiem, – tas ir mantojums, ko sniedz Dievs caur Bībeli. Tad nerodas jautājums, vai jāievēro Dieva likumi vai nav; tad neviens pienākums pret līdzcilvēkiem nebūs par grūtu. Ja Dievs neizmaina manu dabu, tad velta ir reliģija. Tas ir brīnums, lielākais no brīnumiem, jo alkohola lietotājs kļūst atturībnieks, kauslis un vārdu varonis kļūst par mīlošu tēvu, kaimiņu vai darba biedru. Tā ir reliģija, tā ir kristietība nevis Kristus vārda „valkāšana”. Vēlu katram piedzīvot to, ko nozīmē tas, ka „es vairs nedzīvoju, bet manī dzīvo Kristus”!

Pateicība un lūgums

Labdien, brāļi un māsas, kas man esat tik mīli Kristū! Ap-
tuveni pirms pusotra gada nodega māja, kurā dzīvoju kopš
agras bērnības, un kopš tā laika esmu klusējusi... Ilgi. Bet
Kungs zināja arī šīs manas sāpes, arī neizpratni, bailes un
apmulsumu par notikušo, kas brīžiem draudēja pārvērsties
dvēseli postošā mazticībā un pilnīgā pašāpziņas trūkumā attie-
cībā uz Dieva klātbūtni un vadību manā personīgajā dzīvē.
Un, iespējams, līdzīgi kā kādreiz sentēva Ījaba dzīvē (kura
dievbijībai un ticībai mana gan ne tuvu nespēj līdzināties), tā
ar smagu nelaimes gadījumu šovasar – avāriju, kurā pēc liku-
ma burta es skaitos vainīga un līdz ar to atbildīga par 4 citu
tajā cilvēku veselību un mantisko un morālo zaudējumu –, sā-
tans cerēja uzlikt noslēdzošo neticības un atkrišanas „punktu
uz i”. Taču dvēseļu ienaidnieks, kā jau vienmēr, tā arī tagad
netic Dieva mīlestības iespaidam un varai, un nespēj ticēt, ka
tā varētu atspīdēt arī caur manas dzīves dienu apstājušajiem
draudīgajiem mākoņiem. Un paldies Dievam par mīlestības
apstaroto vidi, kurā visu šo laiku Viņš man ir ļāvis atrasties.
Tās ir jūsu sirsnīgās aizlūgšanas visos šajos pārbaudījumos
un jūsu palīdzība visādos veidos piedzīvotajās nelaimēs.
Es nevarētu jūs visus, kas man esat palīdzējuši, nosaukt
vārdos – palīdzīgo roku bija bezgala daudz –, un tas arī nav
nepieciešams, jo Dievam ir zināmi jūsu vārdi, labie nodomi,
jūsu nesavtīgie mīlestības darbi un centieni, un arī lūgšanas
citu labā – Viņš pats jau arī ir tas, kurš caur savu Garu mūs
skubina uz visu labo un mūs pašus svētī. Tāpēc Viņam lai arī
skan mana sirsnīgā pateicība, un no sirds dziļumiem vēlos,

lai tā manā dzīvē parādās nerimstoša, katru dienu vārdos,
darbos piepildītā mīlestībā un nodošanās degsmē Viņam. Tas
noteikti ir arī Viņa Vārda padoms, kuru lasīt man ir kļuvis
par ieradumu un kas tagad spēja īpaši runāt uz sirdi un vadīt
ciešākā savienībā ar Debesīm.

Tam par līdzekļiem kalpoja arī svētīgu jaunekļu, jaunu, Kris-
tum nodevušos dedzīgu brāļu, šķiet, no Amerikas brāļiem
aizgūtās, tagad Latvijā uzsāktās Jauniešu konferences, kuras
abi ar vīru pēc iespējas centāties apmeklēt. Un nu Dievs
deva vēl arī jaunu, brīnišķīgu, vārdos neizsakāmu laimi un
prieku, un kaut to spētu novērtēt katra jauna māmiņa, kam
Dievs piešķīris šo bezgala lielo prieku un svētību – jaunu,
neaizsargātu dzīvību, ko iznēsāt sevī un izvest pasaulē. Un
atkal mana vissirsnīgākā pateicība Debesu Tēvam un jums,
mīļie, kuru rūpes un lūgšanas arī te turpinājās, dāvinot mūsu
ģimenītei tik nepieciešamās lietas, lai pienācīgi varētu uzņemt
un aprūpēt jauno radību. Un mūsu ar vīru prieks aug divtik,
kad redzam, ka arī jūs dzīvojat līdzī un priecājaties kopā ar
mums!

Kāda brīnišķa sadraudzība! Un lūgums no mums jums skan
arī tagad – lūdziet, pieminiet mūs savās lūgšanās arī turp-
māk, – lai meitiņa Marija tagad aug ne tikai vesela un dzīves-
priecīga, bet vēl vairāk – lai viņa aug tāda, kas ir par godu
Dievam un par svētību cilvēkiem! Un lai Dievs dod, ka arī
es pati un mana ģimene pieminam un nekad neaizmirstam,
ko Dievs mums labu darījis, un neaizmirstam atkal darīt labu
tiem, kam savukārt būs nepieciešama mūsu palīdzība.

Inta Mukāne

Darīt pareizi

Lai veicinātu draudzes atmodu, Ģenerālkonference 1901.
gadā nolēma reorganizēt draudzes struktūru. Protams, laika
gaitā to arī paveica, jo daudz domāts, lemts un darīts, lai
pasaulplašā adventes kustība varētu sekmīgi darboties un pa-
veikt Jēzus doto lielo uzdevumu Mt. 28:19,20 – „ejiet un
dariat par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla
un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums
esmu pavēlējis.”

Ir Ģenerālkonferences izstrādātā draudzes kārtība (rokas-
grāmata), kas ir draudzes stratēģiskā darba plāna paveikšanas
instrukcija, ar draudzes vadības uzbūvi. Un, pamatojoties uz
Dieva Vārdā teikto un praviešu Gara norādījumiem, ir dotas
iespējas visiem strādāt – gan jauniem, gan veciem, Dieva
vadībā un saskaņotā vienotā ritmā, lai darbs veiktos, sākot ar
vietējo draudzi un savu novadu. Protams, ņemoties pienā-
kumus, ir arī atbildība par to kārtīgu un pienācīgu izpildi.

Dažreiz var manīt (sajust) domu, ka tas, ko dara citi, darba
nodaļa, vadītājs, nav īsti labi vai pareizi, nemāk strādāt un
nedara kā vajadzētu..., ja es būtu vadītājs... tad gan darbs
ietu daudz labāk... Ir gadījumi, ka kādi nav varējuši vai
gribējuši iekļauties draudzes kopējā darbā, vēlas izveidot
kaut ko labāku, ar labiem nodomiem uzlabot Dieva darbu.
Jālūdz un jāpēta, vai tas veicinās Dieva vadīto draudzes
kopējo darbu. Jābūt ļoti uzmanīgiem, jo ar mazām novirzēm
no kopējā draudzes darba var novērsties no tā ceļa, pa kuru
Dievs ved savu tautu.

Ir dzirdēts, ka Amerikā (Kanādā) ir izveidotas GYC kustības
paralēli draudzes struktūrām, lai labāk veiktu darbu (un paši
varētu labāk izpausties). Tomēr ir jautājums, vai tas veicina
kopējo darbu un kam tas ir izdevīgi?

Jo ar Jēzus vārdu daudzās konfesijās ir lielas kustības, kuras
apliecina, ka Dievs viņus vadot un dodot lielus panākumus
dvēseļu mantošanas darbā.

Atceros kādu pasākumu no Dieva tautas pagātnes, kad
Korus, Datāns, Abirāms izveidoja spēcīgu komandu no 250
draudzes vadošiem vīriem, kuri domāja, ka kaut kas ir jādara
efektīvāk tautas labā, ir jāmaina vadība un jāuzlabo situācija,
jo tauta staigā pa tuksnesi un mirst, bet bija apsoltījums
viņiem ieiet apsoltajā zemē. Sajūtot tautas atbalstu, sāka
rīkoties, bet iznākums – zeme atdarīja savu muti 4.Moz.16.
nod.

Saprotu, ka labākais, kā darīt, ir darīt pareizi. Ja arī vadītāji
kādreiz kļūdās, tomēr Dievs vada savu tautu pēc Sava plāna
un laika un liek lielas cerības uz jaunatni, jo tā pabeigs
Dieva lielo darbu. Svarīgi ir darīt ne vienmēr lielus, bet
savus pienākumus savā draudzē. Arī jauniešiem draudzē
katru mēnesi ir jādod atskaite par paveikto savā draudzē –
draudžu savienības vadītājam (kā ir teikts draudzes kārtībā),
jo draudze ir vienots organisms, kurā visi tās locekļi strādā
saskaņoti. Ko darīt pietiek visiem, un, darbojoties vienotā
komandā, Dieva Gara vadībā darbs tiks pabeigts.

Joēļa 3:1,2: „Un tad notiks, ka Es izliešu Savu Garu pār
visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pasludinās nākamās
lietas, jūsu vecaji redzēs atklāsmes sapņos, bet jaunie redzēs
parādības. Arī pār kalpiem un kalponēm Es izliešu tais pašās
dienās Savu Garu. Vecaji redzēs atklāsmes sapņos, bet jaunie
redzēs parādības.”

E. Vaits *Agrīnie raksti* 279. lpp.: „Tika veikti varenī brīnu
darbi, dziedināti slimnieki, un ticīgos pavadīja lielas zīmes
un brīnumi. Bija redzams, ka darbā iesaistās Dievs.”

Viktors Āriņš

KLAUSIES MŪS KRISTĪGAJĀ RADIO!

Adventistu Vispasaules radio programma	Sestdien 8:00, atkārtojums pirmdien 10:30
"Jauna dziesma" ar māc. Elizabeti Talbotu	Katra mēneša pirmā sestdiena pl. 8:00, atkārtojums pirmdien 10:30
"Kristus mūzikā" ar māc. Uldi Liepiņu	Sestdien pl. 22:15
"Gaisma nakts tumsā"	Sestdien pl. 23:00 (tiešā ētera raidījums)
"Ticības varavīksne" (krievu val.)	Ceturtdien pl. 20:15, atkārtojums svētdien pl. 20:15
Dievkalpojuma ieraksts (dažādas Latvijas adventistu draudzes)	Katra mēneša trešā svētdiena pl. 10:00 un 18:00 (17. jūnijā skanēs adventistu Cēsu draudzes dievkalpojuma ieraksts)

Latvijas Kristīgā radio FM frekvences:

Alūksne 107,3 • Cesvaine 105,9 • Daugavpils 99,9 • Jēkabpils 102,8 • Krāslava 101,3 Kuldīga
98,5 • Liepāja 100,6 • Rīga 101,8 • Talsi 104,7 • Valmiera 100,1 • Ventspils 88,5